Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1563 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 6 mai 1954

Utilaj pentru agricultură

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a elaborat o serie de măsuri menite să ducă la lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii, să asigure un ritm înalt de creştere a producţiei agricole în vederea aprovizionării oamenilor muncii de la oraşe şi sate cu produse agro-alimentare şi a industriei uşoare cu materii prime.

O contribuţie însemnată la realizarea acestor obiective o aduc mijloacele mecanizate puse la îndemîna ţărănimii noastre muncitoare de către statul democrat-popular.

Clasa muncitoare — clasă conducătoare în statul nostru — acordă prin trimiterea la sate a maşinilor şi uneltelor agricole, un mare ajutor aliatului ei principal, ţărănimea muncitoare. Numai anul acesta, ca urmare a creşterii investiţiilor şi a sporirii producţiei de maşini agricole, S.M.T.-urile şi gospodăriile agricole de stat vor primi 1625 tractoare K. D. 35, 1150 cultivatoare, 1400 secerători-legători, 1350 batoze, 3460 pluguri-tractor, 1310 semănători cereale etc.

Inţelegînd măsurile luate în scopul creşterii continue a bunăstării oamenilor muncii, tinerii muncitori văd în ajutorul dat de ei celor de pe ogoare, un ajutor frăţesc menit să contribuie la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, la întărirea statului nostru democrat-popular. Astfel se explică faptul că la chemarea partidului nostru mii de tineri din fabrici şi uzine au cerut să plece pe ogoare să ajute la mecanizarea lucrărilor agricole. Astfel, se explică ritmul în care muncesc cei din fabricile şi uzinele constructoare de maşini şi unelte agricole pentru îndeplinirea şi depăşirea planului. Şi unii şi alţii îşi dau seama că numai printr-o muncă perseverentă atît la producerea maşinilor agricole cît şi la conducerea lor pe ogoare, pămîntul nostru va rodi mai mult şi astfel această muncă va asigura un trai îmbelşugat poporului.

Indeplinirea la timp a prevederilor planului la maşini, unelte agricole şi la piesele de schimb şi punerea acestora la îndemîna oamenilor muncii din agricultură — iată una din verigile principale care duce la grăbirea lucrărilor agricole. Intr-un timp scurt au prins viaţă proiectele Institutului de cercetări pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii cu privire la construirea noului tip de semănătoare manuală pentru semănatul porumbului în cuiburi aşezate în pătrat. Numai la uzinele „Semănătoarea" — de pildă — în mai puţin de 10 zile de la intrarea în fabricaţie au fost construite 1.100 semănători care au fost de îndată trimise ţăranilor din regiunile Craiova şi Bacău. La construirea lor o contribuţie însemnată au dat şi utemiştii Barbu Constantin, lăcătuş, şi Lungu Vasile, controlor.

Pentru respectarea îndeplinirii planului, în cadrul întrecerii socialiste se iau măsuri de organizare a muncii în aşa fel încît să se asigure succesul deplin al realizării lui. In interiorul brigăzilor utemiste, al secţiilor şi atelierelor, sînt împărţite în aşa fel sarcinile încît creşte simţul răspunderii personale a membrilor lor, se întăreşte disciplina socialistă în producţie. Cu puţin timp în urmă, mai mulţi tineri de la uzinele de maşini şi unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova printre care şi utemistul Nisipeanu Mihai, dădeau rebuturi ce întreceau de multe ori procentul de 8 la sută, ceea ce influenţa negativ ritmul îndeplinirii planului şi calitatea fabricatelor. La îndemnul organizaţiei de partid şi cu sprijinul comitetului organizaţiei de bază U.T.M., tinerii care dădeau rebuturi s-au constituit într-o brigadă de tineret sub conducerea utemistului Nisipeanu. Aceasta a dat prilejul fiecăruia în parte să-şi revizuiască atitudinea faţă de muncă, să înceapă să lucreze cu mai mult simţ de răspundere şi au reuşit ca în numai cîteva zile să reducă procentul de rebuturi sub 3,5 la sută. Ei au adus în felul acesta o contribuţie de seamă la îndeplinirea cu 10 zile mai devreme a angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Organizarea muncii în vederea executării unor repere pe faze de operaţii prezintă mari foloase în producţie.

Aceasta duce în primul rînd la o şi mai înaltă calificare a muncitorilor, apoi la folosirea din plin a capacităţii maşinilor şi a timpului de lucru şi în ultimă instanţă la sporirea productivităţii muncii, la îmbunătăţirea calităţii produselor. Faptul că colectivul Intreprinderii Metalurgice de Stat-Roman, care fabrică piese de schimb, şi-a îndeplinit planul pe luna martie la producţia globală cu 115 la sută şi la producţia-marfă cu 104 la sută, se datoreşte măsurilor luate: organizării unor linii tehnologice pentru fabricarea pieselor în serie.

De asemenea în luna martie, fabrica „Infrăţirea"-Oradea — a livrat gospodăriilor agricole de stat Oradea, Sălard, Salonta şi S.M.T.-ului Episcopia Bihorului, cantităţi însemnate de piese de schimb.

In legătură cu îndeplinirea planului de maşini şi unelte agricole şi punerea acestora la îndemîna mecanizatorilor mai sînt încă serioase lipsuri. Deşi uzinele de tractoare din Oraşul Stalin, de pildă, au livrat regiunii Iaşi un număr însemnat de tractoare, nu peste tot unde era nevoie au fost primite însă pluguri de tractor. La S.M.T. Negreşti, de pildă, nu s-au primit pluguri nici pînă la data de 14 aprilie.

In afară de aceasta, calitatea produselor nu este totdeauna la înălţime. V-aţi gîndit voi tineri ce fabricaţi maşini şi unelte agricole şi chiar piese de schimb, la necazul ce-l provoacă mecanizatorilor produsele întreprinderilor voastre? In activitatea voastră de producţie v-aţi pus voi o asemenea întrebare? Voi tineri de la „Semănătoarea" cunoaşteţi necazul mecanizatorilor din brigada 5-a de la S.M.T. Turnişor? Cinci semănători I.A.R.-511 noi-nouţe i-au ajutat numai cîteva zile apoi s-au defectat automatele de ridicare a discurilor fiind astfel nevoiţi ca la capătul tarlalei să le manevreze cu mîna!

Acesta este un singur caz. Sînt însă semnalate defecţiuni mai frecvente la grape mecanice, secerători-legători, batoze şi altele pentru înlăturarea cărora tineretul din fabricile ce produc maşini şi unelte agricole trebuie să lupte cu toate forţele.

Sub conducerea organizaţiei de partid şi antrenaţi de organizaţiile U.T.M. ei trebuie să depună toate străduinţele, toată capacitatea lor de muncă pentru realizarea la timp a sarcinilor de producţie şi îmbunătăţirea calităţii maşinilor şi uneltelor agricole.

De asigurarea îndeplinirii planului trebuie să se ocupe în aceeaşi măsură toţi tinerii şi aceştia trebuie să primească un permanent şi preţios sprijin din partea membrilor comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. din întreprinderile constructoare de maşini şi unelte agricole. La rîndul lor aceştia să fie îndrumaţi şi sprijiniţi de către comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M.

Nu trebuie scăpat din vedere faptul că organizarea temeinică a muncii în cadrul brigăzilor, defalcarea şi urmărirea îndeplinirii sarcinilor pe fiecare om şi maşină, ca şi ducerea la îndeplinire a măsurilor tehnico-organizatorice sînt cheia îndeplinirii planului de producţie.

In întrecerea socialistă sînt deseori neglijate tocmai aceste sarcini. In unele locuri în rîndurile tineretului este desfăşurată o slabă muncă politică spre a-i determina pe aceştia să nu admită să se lucreze anarhic sau cineva să lucreze sub normă.

La întreprinderile I.M.B. Timişoara, IM.D. Brăila, „Muncitorul liber" Bacău, „Drum Nou" Mediaş, se confecţionează piese de ansamblu şi de schimb, de calitate slabă care sînt trimise apoi altor întreprinderi spre a le folosi. De asemenea unele întreprinderi trimit piese turnate rebut altor întreprinderi spre a le uzina (I.M.B. Timişoara către I.M.S. Roman).

Comitetele organizaţiilor de bază U.T.M din aceste întreprinderi, sprijinite de celelalte organe şi organizaţii U.T.M. trebuie să ia măsuri pentru realizarea unei producţii sporite şi de bună calitate.

In fiecare întreprindere defecţiunile cele mai frecvente sînt cunoscute prin sezisările ce le fac întreprinderile beneficiare ca S.M.T.-uri, G.A.S.-uri etc. Să fie îndrumaţi tinerii să cunoască aceste defecţiuni şi să se creeze un curent de masă pentru ca aceştia să propună măsuri concrete pentru înlăturarea neajunsurilor.

Este o mare cinste pentru tine tînere muncitor, de a depune toată străduinţa şi capacitatea ta de muncă, pentru a contribui din plin la înzestrarea agriculturii noastre cu noi maşini şi unelte agricole de bună calitate!

„Ştafeta Scînteii tineretului"

La 9 mai 1954, se va desfăşura pe distanţa Breaza-Bucureşti cea de a 8-a ediţie a tradiţionalei competiţii sportive „Ştafeta Scînteii tineretului".

Inscrierile pentru această competiţie se pot face pînă în ziua de 7 mai orele 20 la Comisia de atletism din cadrul Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport al oraşului Bucureşti, Str. Vasile Alecsandri nr. 6

TINERII FOLOSESC REZERVELE INTERNE

* *

Inovaţii de preţ

Antrenat în lupta pentru descoperirea şi folosirea rezervelor interne, colectivul de muncitori de la Rafinăria nr. 1 Ploeşti a obţinut primele succese.

In cadrul măsurilor tehnico-organizatorice, tovarăşii Ştefănescu şi Toporea au făurit un nou sistem hidraulic de scos grupurile de rotoare de la turbopompe.

De asemenea echipa tovarăşului Pantof Gheorghe, formată din utemiştii Bucurică Mircea, Marinică Aurel şi Badiu Gheorghe, au confecţionat un cap de motor din fier vechi prin sudură, în loc de fontă prin turnare.

Această inovaţie permite cu mult depăşirea sarcinilor de plan şi scurtează timpul de lucru cu 60 la sută. Brigada utemistă nr. 3 din secţia conducte, condusă de tovarăşul Păun Gheorghe a economisit în ultima perioadă materiale în valoare de 5.030 lei.

Tinerii din atelierul mecanic au confecţionat 8 truse de chei tubulare, 20 vătrare, 50 cleşti de foc şi 50 truse pentru compase.

Roadele întrecerii socialiste se simt în fiecare loc de muncă din rafinărie. Tinerii de la Uzina Electrică îşi depăşesc şi ei tot mai mult normele. Astfel Dinu Vasile, şi Dobrin Grigore îşi depăşesc norma cu 67,5 la sută.

Corespondent
ANDREI VASILE

Un cuptor pentru încălzirea chiulasei

CONSTANŢA. — (de la corespondentul nostru Ghiţulică Ion).

Pornind cu elan la muncă şi intensificînd întrecerile socialiste, tinerii de la centrul mecanic din oraşul Constanţa au obţinut succese deosebite. Astfel la propunerea făcută de tovarăşul Burociov Eumen, directorul Centrului Mecanic, utemiştii Cadri Gafar, Milcov Gheorghe lăcătuşi, Rafailă Gheorghe, sudor şi alţi tineri, alături de vîrstnici au construit un cuptor pentru încălzirea chiulasei pentru sudat, din materiale provenite din economii.

Prin vechiul procedeu de încălzire, erau necesare la fiecare chiulasă cîte 150 kg. mangal iar durata de încălzire era de 4 ore. Acum însă, prin introducerea chiulasei în cuptor, timpul de încălzire se reduce la jumătate, iar în loc de mangal se consumă combustibil industrial, care costă numai 5 lei la o chiulasă în loc de 50 cît costa mai înainte. Prin arderea cuptorului cu combustibil industrial se înlătură [illegible] şi gazele vătămătoare care proveneau prin arderea mangalului.

Tot în vederea uşurării muncii şi pentru îmbunătăţirea calităţii fontei şi reducerea preţului de cost, a fost pus în funcţiune un cuptor rotativ pentru uscarea formelor. Fonta obţinută este de o calitate mai bună.

Elanul cu care tinerii de aci au pornit la muncă pentru a da piese mai bune, necesare tractoarelor şi maşinilor agricole e dovedit şi de succesele obţinute de zi cu zi.

Brigăzile nr. 1 şi 3 de la montaj, conduse de utemiştii Negoiţă Tănase şi Romascanu Raul care se află în întrecere cu brigăzile de la strungărie, şi-au îndeplinit planul pe luna aprilie cu 4 zile mai devreme, depăşindu-l în acelaşi timp cu 20—30 la sută. Folosind din plin metodele sovietice de lucru, strungarii utemişti Tuma Ion, Condei Simion, Vlad Valeriu şi alţii au reuşit să-şi depăşească planul pe întreaga lună cu 15—30 la sută.

O brigadă fruntaşă

Pe şantierul Hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz, tinerii constructori, ajutaţi în muncă de organizaţia U.T.M. se străduiesc să îmbunătăţească calitatea lucrului. Aşa este de exemplu brigada utemistă a fierarului fruntaş Constantin Gheorghe de la Atelierul Mecanic [illegible].

De curînd Constantin Gheorghe a făcut o ştanţă pentru confecţionarea crampoanelor la şinele de cale ferată. Un crampon era confecţionat în 12 minute iar acum se confecţionează în cel mult 10 minute.

Această brigadă lucrează după înaintatele metode sovietice Voroşin şi A. Jandarova.

Astfel, ei depăşesc lunar planul între 74—111 la sută şi lucrează în contul lunei septembrie 1955.

Corespondent
CONSTANTIN AXINIA

Au realizat noi economii

Continuînd iniţiativa de a realiza cît mai multe produse finite din economii tinerii lăcătuşi din sectorul mecanică grea U. M. Progresul-Brăila, obţin noi realizări în muncă.

Ca întotdeauna factorul cel mai preţios în realizarea sarcinilor îl constituie metodele sovietice. Aplicînd pe locul de producţie metodele Voroşin, Lidia Corabelnicova şi Cuznecov, brigada nr. 1 de lăcătuşi, condusă de utemistul Preda Gheorghe a realizat pînă în ziua de 17 aprilie economii în valoare de 2.732,27 lei.

De asemenea brigada nr. 6 condusă de utemistul Bratosin Vasile, a realizat pînă la aceeaşi dată o economie în valoare de 2.035,75 lei.

Mai prejos nu s-a lăsat nici brigada condusă de Petre Ion, care a realizat o economie în valoare de 1.603 lei.

In afară de tinerii încadraţi în brigăzi mai sînt alţi tineri care au deschis conturi de economii personale, printre care utemistul Bălănică Vasile care a realizat economii de 495,65 lei, tînărul Constantin Munteanu 293,78 lei şi tînărul Ilie Popa, 224,90 lei.

Corespondent
TUDORACHE BOERU

Toate forţele pentru executarea la timp a lucrărilor agricole de primăvară

Oamenii muncii din agricultură au muncit cu mult avînt reuşind ca pînă la această dată să obţină însemnate succese în campania de primăvară. Totuşi, faţă de timpul scurt rămas pentru executarea lucrărilor agricole din primăvara acestui an, regiunile Bucureşti, Piteşti şi Galaţi au rămas mult în urmă.

Spre a evita urmările grave ale întîrzierii însămînţărilor şi pentru a asigura recolte îmbelşugate, menite să îndestuleze cerinţele oamenilor muncii, să depunem toate eforturile pentru terminarea grabnică a lucrărilor agricole de primăvară!

Cu mai multă chibzuinţă trebuie folosită capacitatea de lucru a tractoarelor, maşinilor agricole şi atelajelor. Trebuie preţuit şi folosit din plin fiecare minut prielnic pentru terminarea grabnică a lucrărilor agricole!

Au început însămînţatul orezului

La gospodăria agricolă de stat Salonta, regiunea Oradea însămînţările de primăvară au fost executate cu mult înainte de vreme. Chezăşia acestui succes a constituit-o pregătirea temeinică şi din vreme a maşinilor şi tractoarelor şi folosirea în timpul însămînţărilor a întregii lor capacităţi de lucru. In felul acesta colectivul gospodăriei a depăşit viteza zilnică la însămînţări cu 30-35 la sută.

In prezent, conducerea gospodăriei se preocupă de însămînţarea orezului şi aplicarea unor noi măsuri agrotehnice pentru sporirea producţiei. Anul trecut, respectînd regulile agrotehnice, muncitorii acestei gospodării au obţinut de pe unele parcele cîte 7.900 kg de orez la hectar. Pentru a obţine o producţie sporită pe întreaga suprafaţă cultivată cu orez, colectivul acestei gospodării a executat din vreme arături adînci la 25-28 cm. şi a aplicat cîte 200 kg. azotat de amoniu şi 200 kg. de superfosfat la hectar, după care a trecut pe întreaga suprafaţă cu polidiscurile. Totodată, cele 45 de motoare ca şi pompele existente în gospodărie au fost reparate şi puse în stare de funcţionare. De asemenea, au fost revizuite digurile şi canalele de irigaţie. Zilele acestea, muncitorii gospodăriei au început însămînţările orezului. Numai într-o singură zi s-au însămînţat peste 30 ha. cu orez.

In întreaga gospodărie se va însămînţa anul acesta cu orez o suprafaţă de 1.200 ha.

Veşti din S. M. T. Criş

ARAD (de la corespondentul nostru).

Foaia volantă a S.M.T.-ului Criş a adus ultimele noutăţi. Fiecare brigadă discută cu aprindere despre marele eveniment. Multe brigăzi şi-au îndeplinit şi depăşit planul.

Brigada a 12-a a primit drapelul de brigadă fruntaşă. Ea şi-a realizat planul în proporţie de 179,7 la sută. Nici brigada 7-a condusă de tînărul Vasile Vlasa (venit de curînd din industrie de la Turda) nu s-a lăsat mai prejos. Ea şi-a realizat planul în proporţie de 145 la sută. Iar brigada 8-a condusă de Nicolae Drăgan şi-a îndeplinit angajamentul. Acum se numără şi ea printre brigăzile fruntaşe.

Pînă acum la S.M.T. Criş s-au economisit 3211 kg. de motorină.

Situaţia însămînţărilor pe ţară

In ultimele zile ritmul însămînţărilor de primăvară s-a intensificat simţitor în toate regiunile.

Ţărănimea muncitoare, folosind din plin timpul deosebit de favorabil, face eforturi susţinute pentru terminarea la timp a însămînţărilor de primăvară.

Numai în ultimele două zile s-au însămînţat peste 300.000 ha. realizîndu-se pînă în prezent aproape 73 la sută din suprafaţa care trebuie însămînţată.

Regiunea Iaşi a însămînţat peste 92 la sută din suprafaţă, iar regiunile Oradea, Stalin, Baia Mare şi Bîrlad au realizat peste 85 la sută din plan.

Progrese simţitoare s-au înregistrat în regiunea Piteşti, care şi-a dublat viteza zilnică de lucru.

Regiunile Arad, Bacău, Cluj, Bucureşti, Galaţi, au depăşit viteza zilnică de lucru cu 3—31 la sută.

Cu toate acestea în regiunile Galaţi, Piteşti şi în special regiunea Bucureşti, care sînt mult rămase în urmă, depăşirea vitezei zilnice de lucru înregistrată în ultimele zile este încă nesatisfăcătoare faţă de condiţiile şi posibilităţile existente.

Aceste regiuni, trebuie să folosească din plin vremea deosebit de favorabilă şi toate forţele de lucru pentru a grăbi şi a termina în timpul cel mai scurt însămînţările de primăvară.

In regiunile din sudul ţării, unde de curînd a început însămînţarea bumbacului, sfaturile populare trebuie să ia măsuri pentru grăbirea semănatului acestei plante, astfel încît să fie terminat în întregime pînă cel mai tîrziu la 12 mai a.c.

Săptămîna aceasta este hotărîtoare pentru cultura porumbului.

In regiunile Galaţi, Bucureşti, Constanţa, Arad şi Timişoara, unde gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective au de însămînţat, în cuiburi aşezate în pătrat, suprafeţe mari cu porumb, planul nu a fost realizat decît în proporţie de 8—30 la sută. Această situaţie arată că în aceste regiuni nu s-au luat toate măsurile pentru asigurarea realizării planului, sfaturile populare şi tehnicienii agricoli nepreocupîndu-se în suficientă măsură de extinderea acestei metode prin care se pot asigura producţii sporite de porumb la hectar.

Exemplul regiunilor Oradea, Baia Mare şi Regiunii Autonome Maghiare unde planul însămînţărilor de porumb după metoda însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat a fost depăşit, trebuie urmat de toate celelalte regiuni.

Ţărani muncitori! Folosiţi din plin toate mijloacele pentru a termina însămînţările într-un timp cît mai scurt, asigurînd astfel condiţii bune de dezvoltare a plantelor ceea ce duce la sporirea producţiei la hectar.

(Agerpres)

Oameni şi fapte din patria noastră

Intr-o haltă ca oricare alta...

Halta Trifeşti. O haltă ca oricare alta. Călătorii din rapide şi accelerate, dacă nu s-au plictisit să privească pe fereastră, văd o cabină, o barieră lăsată şi mai departe printre copaci, cîteva case: din goana trenului, conturul caselor abia se desluşeşte. Aici rapidele şi acceleratele nu opresc. Călătorii coboară de obicei în gări mari, în oraşe unde poţi vedea atîtea şi atîtea lucruri.

Şi totuşi... Cînd intervine acest „totuşi" cititorul se aşteaptă să audă un lucru cu totul deosebit. De pildă, că în halta Trifeşti din raionul Roman, s-a întîmplat cine ştie ce...

Nu s-a întîmplat însă nimic neobişnuit. Tocmai acesta e rostul cuvîntului **totuşi** aici: să semnaleze că urmează ceva foarte obişnuit, însă demn de luat în seamă. Primăvara, cînd sînt flori puţine, oamenii le privesc altfel decît vara, cînd peste tot vezi numai flori. Şi totuşi florile sînt aceleaşi...

★

Trenul personal opreşte în halta Trifeşti. Cobori din tren, mergi vreo 100 de metri şi o arcadă vopsită de mult îţi lămureşte rostul celor cîteva case — de fapt, cele mai multe, se văd acum, sînt grajduri — pierdute în acest şes moldovean **„Gospodăria agricolă de stat Secueni, secţia zootehnica Trifeşti".**

Dincolo de arcadă, o alee străjuită de copaci. Bătătorită aleea. Pe vremuri, au mers pe ea musafirii domnului Moşinschi — un moşier care stăpînea aici o fermă. Moşierul îi întîmpina şi, înainte de a-i pofti în casă, unde pe mese aşteptau feluri şi feluri de bucate şi carafe cu fel de fel de vinuri, îi ducea în grajduri. Multe vite. Şi oameni mulţi. Musafirii nu se uitau la oameni. Numai la vite. Şi cu invidie, că din vitele astea ieşea bănetul gazdei. Oameni mulţi aveau şi ei; nu era mare lucru să stăpîneşti oameni... Moşinschi se lăuda, adică şi lăuda vitele; la urma urmei, tot aia...

Mult e umblată aleea şi azi. Vin tractorişti, care lucrează pe pămîntul secţiei; vin ţărani, să vadă şi să înveţe a scoate produse „record"; vin reporteri şi fotografi, care vor să arate şi altora ceea ce se întîmplă aici, deşi asemenea întîmplări sînt multe, nenumărate, în patria noastră. Pe toţi aceştia, de cele mai multe ori, îi întîmpină Gheorghe Uţă, administratorul tehnic al secţiei. Şi-i invită să vadă grajdurile. Acolo, vorbeşte cu mîndrie vădită, mult despre vite şi mult mai mult despre oameni.

— Crede-mă, tovarăşe, zice el. Despre fiecare din ei, poţi scrie o carte întreagă... Eu, de felul meu, nu-s prea darnic cu lauda, dar nici nu mă uit la lucruri cu binoclul întors. Uite, numai fata aceea. Da, aceea care supraveghează mulsul.

★

Maria Jalbă. Numele de familie aminteşte apusa vreme a jalbelor, a ţăranilor îngenunchiaţi în faţa ceardacurilor, ori la uşile cancelariilor. Ea însă, prin viaţa ei, prin faptele ei, reprezintă viaţa de azi, a drepturilor fireşti, pentru totdeauna cucerite.

Maria are 22 de ani; sora ei — 30. Opt ani diferenţă. Sînt ani care între ieri şi azi au deschis o prăpastie greu de înfăţişat în vorbe. Sora Mariei a rămas cu cele 4 clase primare, şi acelea cu multe greutăţi urmate, şi a repetat soarta mamei, a bunicei, a străbunicei.

Din Timişeşti — satul ei natal — Maria a plecat să înveţe la şcoala profesională zootehnică din Tîrgul Neamţ. De atunci au trecut ani puţini, însă folosiţi din plin.

Astazi Maria Jalbă conduce o brigadă zootehnică şi are în grija ei 125 de vaci, 3 tauri şi viţei, al căror număr creşte mereu. Brigadiera utemistă şi a organizat brigada aşa cum a învăţat din Hotărîrea partidului, repartizînd vitele după producţie. Munca ei se înnoieşte mereu, pe măsură ce studiază broşurile şi cărţile despre care obişnuieşte să spună: „Astea-s scrisori de la prietenii noştri cei mai buni". Şi, de multe ori, cînd citeşte despre munca vreunei mulgătoare din Ucraina sau Tadjikistan, Mariei Jalbă îi pare că ţine în mînă o scrisoare trimisă chiar ei şi că prietena de departe aşteaptă de la dînsa un răspuns bogat în fapte. Datorită acestor „scrisori", zootehniciana a fost printre cei dintîi care au înţeles că producţia de lapte se poate planifica. Nu de mult, cînd la o adunare, termenul a fost întrebuinţat pentru prima oară, **rîsetele au acoperit glasul vorbitorului.** Planificare! Păi, ce-i vaca? Strung? Şi rîsul n-a contenit nici cînd s-a dat citire planului de producţie. La urmă, din mijlocul sălii, s-a ridicat o fată subţirică, şi nu tocmai năltuţă, care, spre nedumerirea tuturor, a spus cu glasul cel mai firesc: „Eu îmi iau angajamentul să depăşesc planul. Cu cît, încă nu ştiu, dar am să-l depăşesc".

De atunci, angajamentul s-a reînnoit mereu şi întotdeauna a fost îndeplinit. Iată, de pildă, situaţia din primele luni ale acestui an: ianuarie: planificat — 17.510 litri de lapte, realizat — 18.582; februarie: planificat — 18 810, realizat — 19.057; martie: planificat 20 220 realizat — 21.176.

Incep a se adăuna fapte pentru un răspuns la scrisorile amintite. Oamenii din Trifeşti şi din satele din jur nu numai că nu se mai miră, dar folosesc şi ei vorbe ca: **planificare, record** etc... Sînt renumite cele 8 vaci „record" ale brigadierei utemiste: Sora — 5.000 litri lapte pe an; Tisa — 4.200; Rozica — 4.200; Bălaia — 4.200 etc.. Sînt renumite şi cele 10 vaci „elită"; Malma — 3.130 litri de lapte pe an; Cubila — 3.130; Cristina — 3.130... Dar şi celelalte vaci „obişnuite", dau o producţie de lapte de loc obişnuită — în medie 2.600 litri anual.

Cunoscînd aceste realizări, vizitatorul grajdului caută să afle şi „secretul" lor. Vede încăperi spaţioase, luminoase, potrivit încălzite; vede vite frumoase, odihnindu-se pe aşternuturi de paie curate; vede un şanţ curăţat adesea de mulgătorii „de serviciu". La ceasuri anumite, are loc „vizita medicală". Utemistul Gheorghe Muha, tehnician veterinar, secretarul organizaţiei UTM din secţia aceasta a gospodăriei de stat, controlează sănătatea vitelor şi, dacă este cazul, ia măsuri pe loc. Acesta este jumătate din „secret". Cealaltă jumătate o dezvăluie Maria Jalbă: mulgerea în cruce, aplicarea masajului înainte şi după muls, spălarea ugerului, hrană raţională în raport cu producţia, adăparea regulată de patru ori pe zi, plimbarea.

Utemiştii Filaret Moroşanu şi Gheorghe Dăudu, pe care brigadiera îi califică la locul **de muncă, îl chiamă de o parte pe vizitator** şi-l spun că n-a aflat tot. Că Maria Jalbă i-a ascuns un lucru şi încă cel mai însemnat.

— Inima, pricepi dumneata?

— Care inimă?

— Inima brigadierei noastre... Pune inimă. Acum pricepi? Fără asta nu iese nimic, metodele sînt literă moartă dacă nu pui inimă. Ce ţi a spus ea despre viţeii noştri?

Vizitatorul îşi aminteşte: „Din noiembrie, n-am avut nici un caz de mortalitate. In ultimele trei luni s-au născut 42 de viţei. Fătări duble la 4 vaci. Măsurile pe care le-am luat? Păi, e simplu. Cu două luni înainte de a făta, vaca intră în repaus şi primeşte o hrană specială. Incolo, măsurile obişnuite".

Simplu. Obişnuit. Şi iată că cei doi utemişti îţi vorbesc despre nopţi de veghe lîngă vaca liniştită ca prin farmec, despre ceasuri nenumărate petrecute lîngă viţeii mai plăpînzi, despre aprinse discuţii cu Gheorghe Muha, despre seri întregi petrecute între cărţi şi caiete... „Inima, pricepi dumneata?"

Munca Mariei Jalbă este răsplătită din plin. Bucuriile crescătoarei de vite sînt multe. Acolo, în grajd, pînă şi ochii trişti ai vacilor parcă se luminează cînd o văd; viţeii răspund la chemarea ei şi se apropie cu boturile roze, întinse, adulmecînd; bidoanele curate se umplu de lapte, de lapte mult şi bun şi pornesc spre creşe, spre spitale, spre pieţe, spre fabrici de prelucrare.

Şi munca tovarăşei Maria Jalbă nu se poate spune că nu este răsplătită. La vitrinele magazinelor din Roman, se uită cu ochi de cumpărător şi în serile zilelor de odihnă, se întoarce acasă cu braţele încărcate de pachete. In luna martie Maria Jalbă a cîştigat 831 de lei; despre cîştigul pe aprilie, contabilul presupunea că va ajunge la 1.200 lei.

Şi nu numai atît: Maria Jalbă este stimată, iubită de colectivul în care munceşte; munca ei este preţuită; ea simte că pentru înflorirea patriei noastre îşi aduce aportul din plin.

GHEORGHE ŞTEFAN

Colțul științei și tehnicii

VIAȚA PE ALTE PLANETE

Din cele mai vechi timpuri oamenii au vrut să știe dacă există viață și pe alte planete în afară de Pămînt. Multă vreme ei au fost înșelați de reprezentanții claselor reacționare, care au apărat cu îndărătnicie concepția că Pămîntul are o situație excepțională în Univers, că el se află în centrul lumii și că viața nu există decît pe suprafața lui, unde, cică, ar fi fost creată de o forță divină.

Numeroși oameni de știință au combătut această părere înapoiată. Astfel, marele filozof și scriitor italian Giordano Bruno, pe care inchiziția l-a ars pe rug în anul 1600 pentru că ideile sale contraziceau dogmele bisericii catolice, nu s-a sfiit să afirme că „există nenumărate lumi asemănătoare Pămîntului", că Universul este nesfîrșit și că globul terestru nefiind decît una din nenumăratele planete, nu poate fi singura planetă unde există viață.

Fantezie și știință

S-au scris sute de romane fantastice, descriind călătorii închipuite ale unor pămînteni pe diferite corpuri cerești și vietățile întîlnite de ei acolo.

Scriitorul francez care a trăit în veacul al XVII-lea, Cyrano de Bergerac, povestește într-un roman o călătorie în Lună și în Soare. In Lună el cunoaște „Seleniții", făpturi închipuite care au patru metri înălțime, umblă în patru labe, se hrănesc cu aburii mîncărurilor și vorbesc o limbă compusă din sunete muzicale. Mulți alți scriitori cunoscuți, ca de pildă Jules Verne și H. G. Wells, au dat și ei frîu liber fanteziei, descriind în fel și chip locuitorii imaginari ai diferitelor corpuri cerești. Astfel de lucrări nu lămureau însă științific problemele care îi frămîntau pe oameni.

Apariția materialismului dialectic a făcut cu putință o înțelegere adîncă a fenomenului vieții. Marxismul consideră viața drept o etapă calitativ superioară în dezvoltarea materiei, care apare pretutindeni acolo unde există condiții favorabile. Viața apare pe orice corp ceresc unde materia a ajuns la această etapă de dezvoltare, fiind un mod de existență a corpurilor albuminoide, care constă în esență în schimbul permanent de substanțe cu natura, în autoreînoirea neîntreruptă a componentelor chimice. Pe această concepție s-au bazat oamenii de știință sovietici atunci cînd au pășit la începutul celui de al cincilea deceniu al veacului nostru la rezolvarea problemei existenței vieții pe alte planete.

Marea putere de adaptare a formelor de viață

Astronomia a săvîrșit în ultimele două secole lucruri care în trecutul îndepărtat ar fi fost considerate adevărate „minuni". Cercetătorii lumii astrelor au reușit să măsoare distanțele pînă la stele și să le stabilească temperatura, să determine compoziția atmosferelor planetare, să fotografieze corpuri cerești care se află la sute de milioane de ani lumină distanță de noi!

Dar despre viața de pe alte corpuri cerești ce poate să ne spună concret astronomia modernă? Există oare viață pe planetele vecine nouă, pe Marte și pe Venus și dacă da, ce forme de viață? Dar pe Mercur, pe Jupiter, pe Soare, pe stele, pe Lună, trăiește vreo vietate?

Ca în atîtea alte domenii importante de cercetare, savanții sovietici au fost deschizători de drumuri și în ce privește studiul vieții pe alte corpuri cerești, creînd o știință nouă, astrobiologia. Din rod al fanteziei, problema existenței vieții pe alte planete a devenit un obiect al științei celei mai riguroase.

Trebuie spus că formele pe care viața le ia pot fi cît se poate de diferite, după condițiile mediului înconjurător. Nici uscăciunea extremă, nici temperaturile foarte scăzute, nici lipsa de oxigen nu împiedică dezvoltarea unor vietăți.

Pe Pămînt, de pildă, s-a descoperit existența unor forme de viață chiar și în peșteri, pe ghețari, la mare înălțime în atmosferă și la mii de metri adîncime în oceane. Savanții sovietici au găsit în Camciatca alge care trăiesc în ape fierbinți la o temperatură de +82° și ierburi care nu sînt distruse de un ger de —50°. Există spori de ciuperci care rezistă la temperaturi de +140° și spori de bacterii și alge care suportă temperatura heliului lichid (—271°). Unele specii de bacterii și ciuperci, numite anaerobe trăiesc fără oxigen liber. Există ciuperci care trăiesc în soluții saturate de salpetru și infuzori care rezistă pînă și în soluții concentrate de sublimat corosiv. Cercetările savantului sovietic S. N. Vinogradschi au dovedit posibilitatea existenței vieții într-un mediu pur mineral.

Această diversitate extraordinară a condițiilor în care există viața pe Pămînt reprezintă o indicație prețioasă pentru a aprecia posibilitatea vieții pe alte planete, chiar în condiții care diferă foarte mult de cele pe care le întîlnim deobicei în jurul nostru.

Realizări ale uneia dintre cele mai tinere științe

Vîrsta astrobiologiei, al cărei părinte este pe drept cuvînt considerat marele astronom sovietic G. A. Tihov, nu trece de 13 ani. Tihov a studiat proprietățile optice ale „petelor albastre" de pe planeta Marte, despre care se presupune că sînt văi pline de vegetație. El a reușit să explice de ce se deosebesc atît de mult proprietățile optice ale plantelor de pe Marte de proprietățile optice ale plantelor obișnuite pe Pămînt.

Să vedem mai întîi care sînt aceste deosebiri.

In primul rînd e vorba de culoare. In timp ce plantele pămîntești sînt verzi, zonele de vegetație marțiene sînt albastre, violete sau indigo. O altă diferență constă în aceea că plantele de pe Pămînt reflectă puternic razele infraroșii, în timp ce cele marțiene le reflectă foarte slab. In sfîrșit, în spectrul luminii reflectate de zonele presupusei vegetații de pe Marte lipsesc benzile specifice clorofilei, care se văd atît de limpede la plantele pămîntene.

G. A. Tihov a dovedit că aceste proprietăți curioase ale vegetației marțiene se datoresc climei aspre care domnește acolo. Vegetația de pe Marte, avidă de căldură, absoarbe radiațiile solare termice, mai ales cele infraroșii, roșii, portocalii, galbene și verzi. Din acest motiv, culoarea plantelor este albastră, indigo sau violetă, singurele radiații pe care aceste plante se reflectă. Așa se explică și nereflectarea razelor infraroșii, care transportă aproape jumătate din căldura solară. In ce privește lipsa benzilor clorofiliene, motivul nu este — așa cum s-a crezut — lipsa clorofilei. Realitatea este că benzile de absorbție a clorofilei se află mai ales în sectorul radiațiilor roșii și portocalii, pe care plantele marțiene le absorb. De aceea, aceste benzi devin șterse sau dispar cu totul.

Cercetările efectuate de G. A. Tihov și colaboratorii săi asupra unor plante care trăiesc pe Pămînt în condiții care se apropie de cele din Marte (în ținuturile subarctice și pe podișuri înalte de mii de metri) au confirmat în mod strălucit aceste presupuneri. S-a dovedit că și aceste plante reflectă slab razele infraroșii, prezintă în spectru benzi clorofiliene șterse și au uneori culori bătînd în albastru.

Concluzia este limpede și totodată de o importanță deosebită: plantele zonelor temperate și calde de pe Pămînt caută să scape de radiațiile termice vizibile de la roșu pînă la galben și invizibile (infraroșii) ale luminii solare și de aceea le reflectă, în timp ce plantele marțiene, asemenea vegetației din ținuturile terestre cu climă rece, le absorb, pentru a se încălzi.

Printre cercetările astrobiologiei care prezintă o mare însemnătate sînt și cele în legătură cu „autoradiația" plantelor. Plantele nu reflectă doar radiațiile solare, ele emit totodată în anumite condiții unele radiații (mai ales roșii și infraroșii), emisiunea fiind cu atît mai intensă cu cît temperatura este mai ridicată. Aceasta înseamnă că vegetația regiunilor calde are încă un mijloc de a scăpa de excesul de căldură, pe lîngă reflectarea razelor termice ale Soarelui: emisiunea de raze termice. Pe această bază, savanții sovietici au ajuns la concluzia că viața vegetală este posibilă și pe Venus, planetă care se află la o distanță cu o treime mai mică de Soare decît Pămîntul și unde domnește o temperatură foarte ridicată.

Astrobiologii au descoperit că și unele flori din zonele reci posedă însușirea de a emite intens radiații. S-a stabilit că o serie de plante timpurii de primăvară, ca anemona din Altai și ghiocelul, topesc zăpada prin autoradiație și ies astfel la suprafață.

Există viață pe planetele sistemului solar?

Pentru a răspunde la această întrebare, astrobiologia pornește de la o serie de principii, consecvent materialiste:

1). Legile vieții în Univers sînt unice în esență însă diferite în formă și manifestare.

2). Puterea de adaptare a vieții la condițiile mediului este extrem de mare.

3). Plantele se adaptează optic la condițiile mediului.

Să vedem acum cîteva concluzii pe care astrobiologia le-a tras în ce privește viața pe diferitele planete din sistemul nostru solar începînd cu cele mai apropiate de Soare.

MERCUR. Este planeta cea mai apropiată de Soare. Una din emisferele sale este permanent îndreptată spre Soare, temperatura atingînd acolo de aceea sute de grade, în timp ce cealaltă emisferă se află cufundată în bezna unei nopți veșnice și reci, unde temperatura este aproape de zero absolut. Planeta nu are nici un fel de atmosferă. In aceste condiții, nici o formă de viață nu este posibilă.

VENUS. Această planetă care are o atmosferă densă, se află la o distanță de două ori mai mare de Soare decît Mercur, dar este mai apropiată de astrul zilei decît Pămîntul.

Datorită temperaturii medii de +80° care domnește la suprafața planetei, astrobiologii presupun că vegetația de pe Venus emite intense radiații infraroșii, pentru a scăpa de surplusul de căldură solară și că reflectă intens radiațiile infraroșii ale luminii solare.

Tot pentru a scăpa de excesul de căldură, plantele de pe Venus reflectă razele termice, cu lungimi de undă mari ale spectrului vizibil (roșii, portocalii, galbene). De aceea vegetația are o culoare portocalie sau galbenă.

O confirmare a acestei ultime presupuneri vine de la cercetările lui A. P. Cutîriova, care a constatat că în ape fierbinți, a căror temperatură atinge +70°, algele au o culoare predominant portocalie. Tot Cutîriova a descoperit că o aceeași plantă care într-o climă temperată are o culoare verde-albăstruie, este galbenă în zone cu temperatura ridicată.

In Venus avem probabil de a face cu o vegetație de deșert fierbinte, de culoare galbenă-portocalie, care reflectă intens radiațiile purtătoare de căldură ale spectrului (de la infraroșii la galbene) și se caracterizează printr-o autoradiație intensă.

MARTE. Este mai indepărtată de Soare decît Pămîntul și are de aceea o climă aspră. Posedă o atmosferă cu mult mai rarefiată decît cea a globului terestru, în care există atît oxigen, cît și vapori de apă, deși în cantități mai mici decît pe Pămînt.

Cea mai mare parte a suprafeței planetei este formată din deserturi roșcate. La cei doi poli se văd mari suprafețe albe, din zăpadă și ghiață. Pe lîngă acestea mai sînt însă vizibile, prin instrumente optice puternice, regiuni albastre-verzui, zonele de vegetație. „Putem spune — arată G. A. Tihov — că existența unor plante superioare, cu clorofilă în Marte, nu poate fi pusă la îndoială de cine gîndește dialectic".

Plantele de pe Marte — spun astrobiologii — au culori variind între verde-albăstrui și violet, avînd o capacitate de reflectare a razelor infraroșii extrem de scăzută. Există atît plante cu frunze căzătoare (unele pete albăstrui de pe suprafața planetei devin cafenii spre sfîrșitul verii), cît și vegetale care-și păstrează frunzele în timpul iernii.

Invățații presupun că, asemenea vegetației subarctice pămîntene, plantele de pe Marte sînt scunde, deobicei tiritoare (cum e de pildă ienuperul polar). Ele mai sînt caracterizate printr-o mare adaptabilitate la variațiile rapide ale temperaturii. Starea de activitate din timpul zilei alternează cu o adevărată hibernare nocturnă. Datorită micii cantități de apă și oxigen disponibile, plantele marțiene posedă mijloace de economisire și păstrare a acestora.

Majoritatea astrobiologilor sînt de părere că pe Marte există și viață animală. Un cunoscut autor sovietic de popularizare, A. I. Perelman, presupune, că animalele marțiene sînt scunde, au mușchii slab dezvoltați și straturi groase de grăsime. El crede că tot corpul lor este acoperit cu o blană groasă care le apără de frig și că organele respiratorii sînt extrem de puternic dezvoltate, ele trebuind să facă față unei cantități infime de oxigen.

Jupiter, Saturn, Uranus și Neptun. Aceste planete care au atmosfere compuse mai ales din metan și amoniac, gaze toxice pentru organismele pămîntești, sînt mult mai îndepărtate de Soare decît Pămîntul. De aceea, căldura și lumina pe care le primesc sînt foarte slabe. La suprafața norilor jupiterieni, de pildă, temperatura este de —138°. Este posibil ca la suprafața planetei gerul să nu fie atît de puternic, ținînd seama de faptul că masele gazoase din atmosferă au o mișcare rapidă și neîntreruptă, care, după unii cercetători s-ar datora unor curenți calzi ascendenți.

In aceste condiții este cu putință dezvoltarea vreunei forme de viață? Astrobiologia răspunde pozitiv la această întrebare. Savanții sovietici din școala lui G. A. Tihov au descoperit prin analiză spectrală că metanul și amoniacul din atmosfera acestor planete sînt de origină organică, ele provenind din descompunerea microorganismelor moarte.

LUNA. Pe satelitul Pămîntului nu există viață. Lipsa atmosferei (aceasta este atît de rară, încît practic poate fi considerată nulă) o face imposibilă.

Pe Soare și pe alte stele viața este de asemenea cu neputință, datorită faptului că acolo temperatura se ridică la cîteva mii de grade.

Astrobiologia contribuie la studiul vieții pe pămînt

Deși scopul primordial al astrobiologilor este acela de a studia viața pe alte corpuri cerești, concluziile lor științifice au de asemenea o importanță deosebită în agrobiologie, în studiul regimului de radiație al plantelor de cultură, în studierea particularităților calitative ale dezvoltării în stadii a plantelor, în schimbarea dirijată a eredității plantelor etc.

G. A. Tihov a arătat la consfătuirea în legătură cu viața pe alte planete care a avut loc cu un an în urmă la Leningrad că cercetările astrobotanice l-au ajutat nu numai să explice caracterele, pînă cu cîțiva ani în urmă de neînțeles, ale florii marțiene, ci să descopere și noi legi cu privire la proprietățile plantelor terestre.

Deocamdată astrobiologia este o știință tînără, aflată la începuturile ei. Progresele rapide ale astronomiei moderne și aplicarea consecventă a principiilor biologiei miciuriniste îi deschid perspective unei dezvoltări însemnate în anii ce vin.

M. ȘTEFAN

Zilele însorite ale lunii mai atrag pe aleile parcurilor bucureștene zeci de mii de vizitatori. De bună seamă că nu lipsesc dintre aceștia nici cei mici. In locurile special amenajate mîini harnice mînuiesc cu pricepere căldărușele și lopețile. Cu toții se bucură de venirea primăverii.

Cu dalta și ciocanul

Cutiile cu surprize

Am văzut odată o jucărie, i se spunea, mi se pare, „Cutia cu surprize". De îndată ce deschideai această cutie sărea în sus un cap de clown caraghios vopsit, făcîndu-i pe copii să pufnească în hohote nesfîrșite de rîs.

De curînd am văzut mai multe cutii cu surprize de alt gen și care numai la rîs nu puteau dispune pe cineva. Văzînd la început o asemenea cutie nici n-ai putea bănui că are proprietăți cu totul deosebite. E cea mai obișnuită cutie de cremă și poartă pe capac o etichetă pe care scrie: Cremă de ghete Cooperativa „Oltenia"-Craiova, maron sau neagră, după circumstanță.

Comedia, începe deabia după deschiderea cutiei. Faci această operație, moi peria în cremă și... stai cititorule, nu muia peria mai adînc, căci riști să dai de un alt strat de cremă. Acest strat are o culoare deosebită decît primul, are proprietatea de a încleia firele periei și a mînji pantofii în loc de a le da lustru.

Așa că nu sfătuiesc pe cineva să înainteze de primul strat care, precum se vede, e de „reclamă". Dar dacă vreți să înaintați n-aveți decît, pe răspunderea dumneavoastră. Căci uneori riscați să dați și de al treilea și chiar de al patrulea strat de cremă, calitativ deosebite. Situația e de așa natură încît cu cît coborîm mai în adîncime în explorarea cutiei dăm de straturi de așa zisă cremă din ce în ce mai proastă care devine chiar inutilizabilă.

Dacă cooperativa „Oltenia" vrea să-și distreze clienții n-are decît, dar ar fi bine să-i anunțe înainte de această distracție în straturi, pentru ca să-și cumpere altă cutie nu spre distracție ci spre îngrijirea încălțămintei.

Așteptăm din partea cooperativei sus amintite o surpriză: un singur strat de cremă, dar bun.

B. D.

O nouă întreprindere de panificație

De cîteva zile a intrat în funcțiune în orașul Vaslui noua întreprindere de panificație. Inzestrată cu utilaj modern, această fabrică de pîine are 4 cuptoare de pîine încălzite prin injectoare, iar sitele, malaxoarele și întreaga instalație sînt în întregime mecanizate. Fabrica dispune de o capacitate de 12.000 kg. de pîine în interval de 24 ore.

Pe lîngă magaziile de făină și celelalte anexe, în interiorul fabricii sînt instalate o baie și un dispensar medical. Printre muncitorii care s-au evidențiat în lucrările de amenajare, precum și în activitatea de producție a fabricii se află Constantin Socea, Ion Alexandru, Nicolae Burlacu, specialiști la frămîntat și cocătorie, precum și Vasile Bujoreanu și Avram Schwartz.

Jurnal artistic

Un tînăr dirijor la pupitrul Filarmonicii

Ultimul concert al orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat din București care a fost condus de tînărul dirijor Sergiu Comissiona s-a bucurat de un frumos succes atît datorită valorii lucrărilor executate cît și pentru interpretarea lor.

In afară de uvertura Euryanthe de C. M. Weber, concertul pentru pian și orchestră al tînărului compozitor sovietic Otar Taktakișvili, laureat al Premiului Stalin (în primă audiție) și Simfonia clasică de Serghei Prokofiev, mult apreciată de publicul nostru, în concert s-au executat și ultimele două părți ale suitei de balet „Cînd strugurii se coc" de Mihail Jora, „La cramă" și „Ospățul". Suita de balet, una din cele mai recente lucrări ale compozitorului, este inspirată din atmosfera de muncă și voie bună dintr-o gospodărie agricolă colectivă, în zilele culesului strugurilor. Lucrarea se bazează pe melodii proprii ale autorului, create în spiritul cîntecelor și dansurilor noastre populare. Vestmîntul armonic și orchestral al acestei lucrări, lucrat cu multă pricepere, o situează printre creațiile de frunte ale muzicii noastre din ultimii ani. Maestrul Mihail Jora a reușit în această lucrare să redea dragostea de muncă, optimismul și încrederea în viață a țăranilor noștri colectiviști.

Sergiu Comissiona face parte din generația tînără de dirijori talentați. El este cunoscut publicului Capitalei din spectacolele Ansamblului C.C.S. a cărui orchestră o conduce precum și din concertele organizate în ultimul timp de orchestra ansamblului pentru stahanoviști și fruntași în producție. Conducerea primei formații simfonice a țării, a fost fără îndoială o încercare de mare răspundere pentru el.

Trebuie spus de la început că Sergiu Comissiona a corespuns așteptărilor publicului, reușind să treacă cu succes acest examen dificil. El a dovedit că posedă multe dintre calitățile care se cer unui bun dirijor: de a stăpîni orchestra, de a-i cere și obține de la ea nuanțele cele mai adecvate conținutului muzicii executate. Aceste însușiri i-au permis să scoată din plin în evidență optimismul și elanul tineresc din concertul lui Taktakișvili, bogăția melodică și atmosfera grațioasă a simfoniei clasice, sau voia bună populară și entuziasmul care se degajă din suita de balet a lui Mihail Jora.

O impresie puternică a produs auditoriului temperamentul dirijorului și gestica sa bogată, largă și expresivă.

Este un fapt îmbucurător că la pupitrul orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat din București, s-a încredințat în ultimul timp bagheta unor tineri dirijori de talent cum sînt Edgar Cosma, Mircea Basarab, Mihai Brediceanu și Sergiu Comissiona. Acest început lăudabil trebuie continuat cu și mai mult curaj, dîndu-se astfel posibilitatea unor dirijori talentați, dar nu destul de cunoscuți, de a se afirma.

M. P

Un film închinat eroicilor soldați chinezi

„Soldatul de oțel", una din noile producții ale studiourilor de stat din Republica Populară Chineză, ne aduce pe ecran un crîmpei din măreața luptă a poporului chinez pentru libertate, pentru pace.

...Sîntem la începutul anului 1946. Clica reacționară a Gomindanului, înarmată și instruită de americani, violează acordul de armistițiu încheiat în același an cu forțele populare. Avioanele bandiților gomindaniști mitraliază țăranii de pe ogoarele regiunilor eliberate, care se bucură pentru prima oară de recolta strînsă de pe pămîntul luat de la moșieri. Soldații armatei populare iau din nou armele în mîini și pornesc în marșul măreț de eliberare a Chinei. Printre ei îl vedem pe Cian Ci-cien, conducătorul unui pluton care a primit greaua misiune de a acoperi retragerea unui regiment al armatei populare, dintr-unul din sectoarele frontului.

In Cian Ci-cien sînt întruchipate trăsăturile caracteristice ostașului chinez revoluționar: dîrzenia și eroismul, răbdarea și înțelepciunea. Iată-l îmbărbătîndu-și tovarășii care luptau în condiții extrem de grele, încercuiți de un inamic cu mult superior în oameni și armament. Și ostașii plutonului lui Cian Ci-cien resping atac după atac, rezistă cu tot mai multă îndîrjire.

Filmul dezvăluie, în scene pline de dramatism, dragostea fierbinte și încrederea pe care ostașii Armatei Populare Chineze o nutresc pentru Partidul Comunist. In cele mai grele clipe, ei jură partidului credință pînă la moarte.

Scenele filmului ne poartă mai departe în spatele frontului, într-un oraș cotropit de gomindaniști. Aici bandiții lui Cian Cai-și depun toate eforturile pentru a afla de la prizonieri locul unde au fost ascunse de Armata Populară armamentul și proviziile. Incercările lor sînt însă zadarnice. Nici bătrînul comunist Uan care și-a dedicat întreaga viață luptei pentru eliberarea poporului, nici micul Liu crescut și educat de comuniști, nu-și trădează tovarășii. Ei rămîn credincioși pînă la moarte revoluției, jurămîntului pe care l-au făcut partidului. Nici un fel de vicleșug, nici un fel de torturi nu reușesc să înfrîngă încrederea lor în victoria armatei populare.

Deosebit de interesant este urmărită în film figura comunistului Cian Ci-cien (artistul Cian Pin), în deosebi în scenele în care el este torturat de gomindaniști. Chinurile fizice și morale la care-l supun dușmanii sînt de nedescris. Pe chipul dîrz și plin de ură al prizonierului se citește limpede hotărîrea lui: nimeni și nimic nu-l poate determina să trădeze. Dacă oasele și mușchii acestui brav ostaș, care au rezistat unor asemenea schingiuiri pot fi asemuiți cu oțelul, tăria conștiinței lui de fiu devotat al poporului și Partidului Comunist nu are seamăn.

Cu astfel de oameni a luptat și a învins Armata Populară de Eliberare. Dînd lovitură după lovitură inamicului, izgonind rămășițele gomindaniste, ea a scăpat multe milioane de oameni din ghiarele trădătorului Cian Cai-și aducînd pacea și libertatea pe întinsele meleaguri ale Chinei.

Zugrăvind lupta eroică a poporului chinez pentru eliberarea sa din jugul asupritorilor, filmul are o deosebită actualitate în condițiile internaționale actuale în care transformările social-economice și politice din China au o imensă însemnătate pentru Asia și întreaga lume.

Prin bogatul său conținut de idei, prin minunata sa realizare artistică, filmul „Soldatul de oțel" constituie unul din noile succese ale cinematografiei din R. P. Chineză. El inspiră spectatorului dragoste profundă față de marele popor chinez care și-a cucerit libertatea și fericirea cu prețul atîtor jertfe.

IOSIF SAVA

Filme noi în luna mai

In cursul lunii mai vor fi prezentate pe ecranele cinematografelor noastre noi producții ale studiourilor romînești, sovietice și ale țărilor de democrație populară.

De la 8 mai, la cinematografele „Patria" și „I.C. Frimu", iar de la 10 mai la cinematografele „Maxim Gorki" și „Infrățirea între popoare" va rula filmul „Pentru pace și prietenie", film documentar în culori despre cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la București.

In zilele următoare va rula filmul sovietic în culori „Epoleții purpurii", realizat după povestirea cu același titlu a scriitorului Boris Iziumski. Filmul este inspirat din viața elevilor școlii militare „Suvorov". In continuare, va fi prezentat publicului bucureștean filmul sovietic în culori „Vassa Jeleznova", o transpunere pe ecran a piesei cu același titlu de Maxim Gorki.

In a doua jumătate a lunii mai vor putea fi vizionate pe ecranele cinematografelor din Capitală alte noi filme sovietice: „Petroliștii din Caspica" și „Zborul în lună", precum și filmul chinezesc „Poarta nr. 6". De asemenea, va rula filmul maghiar „Intreceri vesele" și filmul german „Mica și marea fericire".

Tot în cursul lunii mai va fi prezentat și filmul „Flăcări deasupra Asiei", producție a studiourilor sovietice închinat vieții și activității revoluționare a lui Suhe-Bator, întemeietorul Partidului Popular Revoluționar Mongol și al statului democrat-popular mongol.

(Agerpres).

SCRISOARE DESCHISĂ UNEI DEZERTOARE

Ne-am reîntîlnit, după doi ani, în trenul de Constanța. Am întins brațele să te cuprind dar privirea ta severă m-a dezarmat. Intimidată, am bîiguit cîteva cuvinte care se obișnuiesc între oameni ce nu se doresc, nu au nimic comun unul cu altul. Te-am întrebat ca pe un străin, dacă îmi dai voie să mă așez lîngă tine. O, Adriana, cît de tragică a fost întrebarea aceea! Inainte de a ne despărți, ne plîngeam că n-avem timp să vorbim între noi, să ne împărtășim gîndurile, să ne plimbăm. Și acum? Eram doi călători care, datorită unui bilet C.F.R., aveam dreptul să călătorim cu același tren, în același compartiment... Păreai tulburată. Te chinuiai să găsești ceva să-mi spui. Țineai pe genunchi o carte în franceză. Mi-ai zis, arătîndu-mi-o: Am făcut o constatare tristă... aproape am uitat franceza... M-am sălbăticit... E a patra sau a cincea carte pe care o citesc de cînd sînt aici... Apoi ai oftat, ai rîs și ți-ai amintit că trebuie să mă întrebi: ce cauți prin părțile astea? Cînd ai aflat că voi fi profesoară într-un sătuc dobrogean ai mormăit, ca și cînd mi-ai fi cîntat prohodul: „aleluia, s-a zis și cu tine!"

Ai tăcut o vreme, privind cîmpurile și dintr-o dată, neputîndu-ți stăpîni bucuria, mi-ai adus la cunoștință vestea care m-a lovit ca ascuțișul securii: peste o săptămînă cel mult o să-mi iau rămas bun pentru totdeauna de la locurile astea! Ah, dumnezeule! ai exclamat privindu-mă cu compătimire — tu vrei să rămîi aici? Fată dragă... ai o singură viață...

Mi-ai arătat ciorapi de nylon. — „Știi, Emilia mi-ai spus, n-am mai purtat ciorapi din ăștia de cînd am plecat din București. Aici — bocanci, obiele... Da... aici și-a înțărcat dracul copiii... O, Emilia... De două luni de zile mă străduiesc să mă „civilizez" ...Mi-am cumpărat haine, am început să mai citesc. Am rămas în urmă grozav... Mi-e și teamă să dau ochi cu prietenii din București. In scrisorile lui, Aurel nu-mi spunea Adriana — ci „ursoaica". Avea dreptate. Ajunsesem chiar ca o „ursoaică".

M-ai informat, printre altele, că o să te căsătorești cu Aurel. Ai vrut chiar să mi-l lauzi, dar te-ai oprit la timp.

M-am gîndit să-ți vorbesc, dar n-am fost în stare. Am coborît într-o haltă și am luat drumul către satul de unde-ți scriu.

Oamenii de la sate obișnuiesc ca atunci cînd îi mușcă o viperă să ardă rana cu fierul roșu. Simt o durere care îi sfîșie, dar scapă cu viață. Adriana, eu am încercat această durere... Am ars cu fierul roșu urma prieteniei tale... Am scăpat cu viață. Urma s-a șters, dar durerea nu, cred că nu se va șterge niciodată. Nimic nu e mai dureros în viață decît să fii înșelat de cineva în care ai crezut. Nimic mai odios...

Cînd m-am înscris la facultatea de Filologie tu erai secretara organizației U.T.M. Te vedeam peste tot: la cursuri, la ședințe, în prezidii. Discutai cu oricine, sfătuiai în orice problemă... Tovarășii de la raion spuneau că ești printre cei mai buni secretari de organizație... Poate prima luptă pe care am dus-o în viață a fost ca să-ți cîștig prietenia. Iți amintești seara aceea de sfîrșit de aprilie, cînd ne-am plimbat în Parcul de Cultură și pentru prima oară am vorbit deschis, de la inimă la inimă? Ți-am povestit despre părinți, despre iubitul meu — despre toate, ți-am spus cele mai neînsemnate nimicuri, ca un copil. In noaptea aceea aproape n-am dormit. Am scris părinților, tuturor celor apropiați. „Adriana este prietena mea. O, de-ați cunoaște-o! Nu cred că există o inimă mai sinceră și mai curată decît a ei". Unde sînt oare acele scrisori, să le ard, să vîntur cenușa lor?

La cîteva luni după aceea am fost primită și eu în organizație. Tu prezidai ședința. Ai vorbit așa de părintește despre mine, cu atîta convingere, încît am izbucnit în plîns. Cînd mi-ai înmînat carnetul roșu am zărit lacrimi și în ochii tăi. M-ai îmbrățișat, cu o căldură de mamă. Ți-am șoptit atunci, la ureche, sugrumată de emoție: „jur, Adriana, să fiu o bună utemistă!" Mi s-a părut că depunînd în fața ta acest jurămînt, l-am depus în fața întregii organizații. Pentru mine jurămîntul acela a fost sfînt.

Am vrut să-ți semăn ție. Tu învățai bine. Eu n-am dormit multe nopți, au trecut săptămîni în șir în care nu m-am plimbat, uneori am pierdut masa la cantină, dar am învățat... M-am pregătit pentru viață. Tu munceai în cadrul organizației neobosită... Nici eu n-am cunoscut tihnă... Iți amintești cînd organizam adunări generale printre studenți despre dragoste și prietenie?

Dacă mă gîndesc bine, două imagini ale tale mi-au rămas puternic întipărite în minte. Prima: cînd ai vorbit la adunarea studenților de la matematică despre ce înseamnă să dai totul cauzei comunismului. Ai rostit numele lui Nicolai Ostrovschi, al lui Iulius Fucik... Ne-ai povățuit să muncim și să luptăm în așa fel încît să nu regretăm că a trecut măcar o singură clipă în care n-am dăruit totul măreței noastre cauze. Vorbele tale calde încolțeau în inimile noastre, răsăreau ca niște ghiocei la început de primăvară... Te-am crezut. Te-am crezut pentru că ni se părea că faptele tale de zi cu zi dovedesc cele spuse. Iar a doua imagine a ta o păstrez de la ședința aceea în care a fost sancționat Aurel. Mi s-a părut atunci că ai vorbit ca un comunist trecut prin revoluție. Trintorii și oamenii lipsiți de conștiință n-au ce căuta printre noi. Aveai dreptate, Adriana.

Către sfîrșitul anului doi eram foarte ocupată cu învățătura știi bine. Mi-ai dat sarcina să mă îngrijesc de pavoazarea unei săli. Am neglijat o zi, două. M-ai chemat în birou și m-ai mustrat, prietenește. „Ai primit o sarcină din partea organizației. De ce nu ai îndeplinit-o?".

Am lăsat privirea în pămînt și ți-am răspuns: am avut de lucru și apoi... cred că nu trebuie să fiu urechiată pentru niște lozinci... După cîte știi, am muncit în împrejurări mai grele...

„Asta se chiamă liniștire și îngîmfare", mi-ai spus aspră și îngrijorată. Te-ai plimbat prin sală și eu am crezut că răspunsul meu ți-a provocat o durere aproape fizică. Atunci aș fi fost în stare să dărîm munți, să fac ori ce, numai să-ți dovedesc că niciodată nu mă voi mai mulțumi și lăuda cu ceea ce am realizat. Mi-a fost rușine de mine.

— Emilia, mi-ai zis, prinzîndu-mă de mîini, trebuie să înțelegi un lucru foarte important... să înțelegi că noi trăim zile de revoluție. Da, zile de adevărată revoluție.

M-am cutremurat la gîndul acesta și mi-am dat seama că așa e. Iar tu ai continuat: nu ai dreptul să fugi de greutăți, să te liniștești... Ni se cere să fim peste tot, acolo unde e mai greu. Avem o viață frămîntată. Da, dar noi sîntem ostași ai revoluției, înfăptuitorii ei și generațiile viitoare ne vor invidia cu siguranță.

Cîtă dreptate ai avut, Adriana! Ai terminat facultatea. Mi-ai spus atunci: „am cerut să plec la sat. Sînt fericită". Te-am crezut. Douăzeci și cinci dintre colegii tăi, urmîndu-ți exemplul, au plecat la sate. Ți-am strîns mîna, ca înainte de bătălie: — „Iți doresc succes și fii sigură că te voi urma! Așa ți-am spus. Cred că îți mai aduci aminte, nu?

Am așteptat scrisori de la tine. Am primit una, după șase luni. „Emilio, cît mai stai în București, trăește-ți tinerețea"... Scrisoarea aceea am ars-o pe loc și m-am luptat cu mine ca să-mi scot din minte că tu mi-ai spus asemenea vorbe. Nu mi-ai mai scris.

Spun oamenii că se întîlnește munte cu munte, dar om cu om! Ne-am reîntîlnit, după doi ani, în trenul de Constanța. Ciorapii de Nylon, mă duc să mă „civilizez", căsătoria cu Aurel...

De curînd am trecut prin satul în care tu ai fost profesoară doi ani. Știi ce mi-au spus oamenii despre tine? „Ii plăcea carnea de pasăre și cînd mergea vreunul dintre noi la Constanța, ne ruga să-i cumpărăm parfum"... Atît își mai amintesc oamenii aceștia—printre care se mai află încă analfabeți — despre tine... Ei n-au de unde să știe că în anul 1951, la o adunare a studenților din București, tu ai povățuit pe alții cum să se dăruiască măreței cauze a comunismului. Cînd ai ajuns în sat ai adunat oamenii să le vorbești. Frumos le-ai vorbit, Adriana, încît pe unii i-au podidit lacrimile... I-ai chemat și a doua și a treia oară. Vroiai să schimbi fața acelor locuri cu vorbe avîntate... Numai cu vorbe frumoase, dar ulițele tot noroioase au rămas... Și oamenii n-au mai venit la adunări, să te asculte — ci s-au sfătuit între ei... Satul ți s-a părut din ce în ce mai posomorît... Nici nu-ți închipuiai poate că mai există în țară case acoperite cu stuf, oameni care nu știu scrie și citi... Ai trecut pe ulițele noroioase... întîi ai călcat pe vîrfuri, apoi ai înjurat — și în cele din urmă ți-ai dorit pavaj; pavaj — în București și nu în satul acela. Ai fost la cursurile de alfabetizare. Unii dintre bătrîni nici după o lună de zile n-au reușit să scrie pe placul tău măcar o literă. Te-ai înfuriat. Tu vroiai să discuți probleme de literatură, de filozofie... ei încă nu știau să scrie litera A. Da, îți doreai să discuți cu licențiați, specialiști — și nu cu oamenii aceia.

Nu te-ai gîndit la ce se poate înfăptui acolo — la ceea ce cu siguranță se va înfăptui — ci ai visat să te bucuri tu, de ceea ce ai văzut realizat de alții în alte părți...

Adriana, am aflat abia acum, spre marea mea durere, că nu tu ai fost aceea care ai vrut să pleci la sat... Tu te-ai mulțumit doar să vorbești altora despre plecarea la sat. Colegii tăi te-au întrebat, însă: tu ce faci? nu vii? N-ai avut curajul necesar să spui: nu-mi place satul... Ți-ai călcat pe inimă și ai plecat... Dece te-ai mințit chiar și pe tine. Mie mi-ai spus atunci că te simți fericită. Ah, doamne, cît de bine știai să te prefaci... Ai venit aci. Ai stat doi ani..

I-ai scris lui Aurel... L-ai chemat la tine... Ați hotărît să vă căsătoriți... Adriana, tu ai fost vreodată în piață? Către sfîrșitul pieții, vînzătorii dau produsele și mai ieftin, numai să scape de ele, să poată pleca acasă... Așa ai făcut și tu... Ți-ai încredințat inima chiar și lui Aurel, numai să scapi de Dobrogea, mai devreme...

Ai vrut să pleci din sat într-o seară, pe la ora nouă, ca să prinzi acceleratul de București. Ai ieșit în uliță, cu două geamantane. (De ce n-ai cerut o căruță, vreunui om din sat? Oricare ți-ar fi dat) Ai făcut cîțiva pași — te-ai oprit — și, după o clipă de gîndire, te-ai întors... Nu puteai răzbate pe uliță... Nu din pricina noroiului — se zvîntase de mult. Ulițele erau pline de oameni. Cîntau, strigau — se-nveseleau. Trăiau, cu un cuvînt. In sătucul acela se introducea lumina electrică. Pe uliță, în case... Lumina te-a orbit — privirile oamenilor la fel. „Ei și ce dacă se aprind luminile aici? ți-ai zis. In București sînt lumini mai multe, mai puternice".

Ai stat în casă pînă după miezul nopții... Atunci ai plecat spre gară să prinzi măcar vreun personal. Oamenii nu mai erau pe uliță — dar becurile încă luminau... Te-ai oprit de cîteva ori, spunînd unei fetițe care te însoțea că te jenează pantoful... Cine știe... poate că erau totuși licăriri ale conștiinței tale...

Doi ani de zile ți-ai pus semnătura pe carnetul meu de organizație... Aș vrea să rup foile acelea, dar n-am dreptul... In fața ta am jurat, ca un copil, să fiu o bună utemistă. Iar tu? Tu ai dezertat. De aceea, n-am să te iert. Eu n-am să te iert, iar generațiile viitoare n-o să te invidieze. Ai în fața ta o viață de om, gîndește-te la aceasta.

Medgidia, aprilie 1954

pt. conf. **NICOLAE ȚIC**

„Calm“ și inconștiență

Există un calm al omului care a prevăzut totul, care face tot ce e posibil și necesar și care nu se îndoiește de rezultatul eforturilor sale. Există însă și un alt calm, o liniște provenită din ignoranță, din lipsă de răspundere, din rutină. Un asemenea calm mi-a fost dat să văd la comitetul raional U.T.M. Tîrgul Ocna.

Raionul Tîrgu Ocna este în momentul de față codaș în campania de însămînțări pe regiunea Bacău, planul de însămînțări fiind îndeplinit doar în proporție de circa 33 la sută. E drept că au existat și o seamă de greutăți obiective: temperatura scăzută etc. Nenorocirea nu constă încă atît în aceste greutăți, ci în faptul că o seamă de factori de răspundere printre care și organele U.T.M. din acest raion lasă totul în seama greutăților acestora și nu apelează la resursele lor pentru a le birui și a îndeplini planul la timp și în bune condițiuni.

Deși situația este atît de proastă, tovarășii de la comitetul raional U.T.M. Tg. Ocna, nu se alarmează, s-au culcat pe o ureche și zac liniștiți, mai au timp de glume și comodități, răspund cu calm neturburat, fără grabă, la orice apel. Aceasta apare cu atît mai grav cu cît comitetul raional U.T.M. poartă o răspundere însemnată pentru lipsurile existente în campania de primăvară. Căci în numeroase comune și sate organizațiile U.T.M. nu reprezintă o forță combativă care să antreneze tineretul la grăbirea însămînțărilor, la aplicarea metodelor agrotehnice înaintate pentru obținerea unor recolte bogate.

Multe din organizațiile de bază U.T.M. din satele raionului Tg. Ocna nu au dat viață unei puternice munci de agitație în sprijinul campaniei agricole, nu contribuie la lămurirea sarcinilor importante care revin în această perioadă țăranilor muncitori tineri și vîrstnici. Așa se petrec, de pildă, lucrurile în comuna Tîrgul Trotuș, unde s-a însămînțat mai puțin de jumătate din suprafața planificată pentru porumb și fără a se folosi metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat, unde s-a neglijat complet însămînțarea plantelor furajere și a altor culturi. Treaba stă astfel fiindcă organizația de bază U.T.M. de aici a dus o muncă politică slabă. In această comună există o întovărășire în care n-a fost creiată organizație de bază U.T.M., iar utemiștii și tinerii din întovărășire nu sînt ajutați de către secretarul organizației de bază U.T.M. sătești să-și cunoască importanța muncii lor și să acționeze în consecință. Situația nu este cu nimic mai bună în alte sate și comune ca Slănic, Bucium, Dofteana, Sănduleni etc. Cum ar putea de pildă să antreneze la muncă pe utemiști și tineri secretarul organizației de bază U.T.M. de la gospodăria colectivă din Onești, cînd el însuși nu participă din plin la muncile cîmpului în gospodărie, sau cum ar putea face acest lucru membrii comitetului organizației de bază U.T.M. din Dofteana cînd nici unul dintre ei nu și-a însămînțat propriul pămînt? Cauza principală a lipsurilor organizațiilor de bază U.T.M. sătești din raionul Tg. Ocna în actuala campanie trebuie văzută în strînsă legătură cu slăbiciunea multora din aceste organizații care nu sînt ajutate de către comitetul raional U.T.M. să se întărească și să-și ridice munca la un nivel mai înalt, așa cum o cer Hotărîrile plenarei a X-a a C.C. al U.T.M.

Ne putem da seama de acest lucru dacă ne gîndim numai la faptul că multe din aceste organizații cuprind un număr mic de membri față de numărul total al tinerilor din satele respective, ceea ce nu le dă posibilitatea să exercite o influență puternică asupra tineretului neorganizat. Așa stau lucrurile de pildă în Tîrgul Trotuș, unde doar vreo 10 la sută din tineri sînt utemiști. In alte organizații de bază comitetele sînt descompletate sau conțin un număr mare de tineri care nu activează direct în agricultură și nu sînt destul de competenți în conducerea organizațiilor de bază, în legarea întregii lor activități de lupta pentru mărirea producției agricole. Așa este cazul, de pildă, în Slănic, Viișoara etc. In afară de aceste slăbiciuni generale ale muncii comitetului raional U.T.M. Tg. Ocna, în rîndul tineretului sătesc s-a adăugat de astă dată și slăbirea serioasă a caracterului concret al conducerii organizațiilor de bază U.T.M. de la sate în legătură cu campania de însămînțări. O seamă de activiști ai comitetului raional nu înțeleg destul de bine importanța politică a acestei campanii și nu reușesc de aceea să imprime o linie justă în activitatea organizațiilor de bază. Tocmai din această cauză în planurile de muncă ale unor organizații de bază sînt reflectate foarte palid sau de loc asemenea probleme ca grăbirea însămînțărilor și folosirea metodelor agrotehnice înaintate, cum se petrec lucrurile la Slănic, sau există organizații cum este aceea din Biserica, lipsite de plan de muncă tocmai într-o perioadă atît de încordată.

Acest lucru nu este de mirare dacă aflăm că un activist ca tovarășul Pricop Dumitru nu vede altă sarcină mai importantă în momentul de față decît stringerea cotizațiilor.

Toate aceste lipsuri pornesc de la biroul comitetului raional (prim secretar tov. Timaru Vasile) care se dezinteresează în fapt de problema însămînțărilor și manifestă o autoliniștire condamnabilă, soră bună cu inconștiența. Biroul comitetului raional încă nu a analizat serios mersul însămînțărilor și aportul utemiștilor în această importantă campanie. Insuși planul de muncă trece cu vederea această problemă, iar planul special pentru munca la sate nu o tratează în mod temeinic. Biroul comitetului raional nu urmărește situația operativă a însămînțărilor și nu ia măsurile de rigoare, ci se mulțumește să plutească în aprecieri vagi în această direcție. Biroul comitetului raional nu controlează îndeaproape și nu-i trage la răspundere pe activiști pentru munca lor, dovedește familiarism chiar.

Trebuie să le repetăm tovarășilor de la Tg. Ocna că însămînțările nu așteaptă și că calmul lor imperturbabil în această problemă nu poate ascunde lenevia care i-a cuprins.

B. DUMITRESCU
corespondentul „Scînteii tineretului“ pentru regiunea Bacău

Vizite ale delegațiilor străine aflate la noi în țară

Miercuri dimineața, muncitoarele de la uzinele textile „7 Noiembrie“ din Capitală au primit cu căldură pe membrele delegațiilor de femei din R. P. Chineză și Austria, care au vizitat această întreprindere. Delegatele străine au discutat cu textilistele despre condițiile lor de muncă și despre succesele obținute în munca de fiecare zi. Ele s-au interesat de asemenea de activitatea culturală din cadrul uzinei, vizitînd clubul, biblioteca etc.

Tot în cursul dimineții, delegațiile de femei din R. P. Chineză și Austria au vizitat șantierul complexului cinematografic de la Buftea, cunoscînd astfel unul din viitoarele mari centre de artă ale țării noastre.

După amiază, delegațiile au făcut o vizită la Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. unde au fost primite de tovarășa Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S.

Delegațiile sindicale din U.R.S.S. R. P. Chineză, Marea Britanie, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, R. D. Germană, Austria și Indonezia, care se află în țara noastră ca invitate ale Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. au vizitat miercuri dimineața uzinele „23 August“ din Capitală. Delegațiile au plecat apoi în țară, unde vor face de asemenea o serie de vizite.

(Agerpres)

Decorarea actorului Timică Georgescu cu Ordinul Muncii clasa I-a

Pentru merite deosebite în activitatea artistică, Prezidiul Marii Adunări Naționale a conferit Ordinul Muncii cl. I-a actorului Timică Georgescu, artist al poporului din R.P.R.

(Agerpres)

Sărbătorirea Zilei Presei Comuniste

Miercuri dimineața a avut loc adunarea festivă consacrată sărbătoririi Zilei Presei.

La adunare au participat redactori șefi ai ziarelor din Capitală, numeroși ziariști romîni, redactori ai gazetelor de uzină, corespondenți voluntari, oameni ai științei, artei, culturii, profesori și studenți ai Facultății de ziaristică, oameni ai muncii din întreprinderi și instituții de presă, edituri etc.

Au luat parte: P. Melnikov, corespondentul ziarului „Pravda“, A. Jigulov, corespondentul agenției Tass, A. Alexandrov, corespondentul ziarului „Isvestia“, V. Petuhov, corespondentul ziarului „Komsomolskaia Pravda“ și alți corespondenți ai presei străine.

In prezidiul adunării au luat loc tovarășii Sorin Toma, Vasile Dumitrescu, Ștefan Voicu, M. Breazu, acad. Camil Petrescu, Pavel Țugui, Melita Apostol, Nicolae Teșa, I. Mihăileanu, col. Gh. Zaharia, Nicu Dumitrescu, M. Frunză, E. Roboteș, E. Breitenstein, I. Velovan, Ilie Popa, redactor șef al gazetei de uzină „Grivița Roșie“ și Elisabeta Roșu, corespondent voluntar al ziarului „Steagul Roșu“, muncitoare la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej“.

Tov. Ștefan Voicu, redactor șef adjunct al ziarului Scînteia a vorbit despre însemnătatea Zilei Presei și sarcinile presei noastre.

Vorbitorul a arătat că ziua de 5 mai — aniversarea apariției, în anul 1912, a primului număr al ziarului „Pravda“, gloriosul purtător de cuvînt al partidului comuniștilor, făurit de Lenin — a devenit o sărbătoare tradițională a întregii prese comuniste și muncitorești internaționale.

Urmînd exemplul presei sovietice, lucrătorii presei noastre se străduiesc să pătrundă mai adînc în esența problemelor pe care le tratează, să scrie în cunoștință de cauză, concret.

Vorbind despre sarcinile importante pe care partidul le pune în fața presei noastre, tov. Ștefan Voicu a arătat că presa are îndatorirea de a dezvolta mai larg activitatea publicistică în direcția tratării problemelor economice, a problemelor creșterii productivității muncii în industrie și agricultură, a luptei pentru economii și reducerea prețului de cost, singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Presa noastră are ca sarcină principală mobilizarea oamenilor muncii pentru îndeplinirea planului de stat la toți indicii, educarea cadrelor de partid, de stat și economice în spiritul disciplinei de plan.

Vorbitorul a scos în relief atenția mereu mai mare pe care presa noastră o dă problemelor culturii, artei și științei.

El a subliniat necesitatea ca ziarele să-și întărească legăturile cu masele, să lupte cu perseverență pentru descoperirea și generalizarea experienței înaintate în toate domeniile, să critice în mod ascuțit lipsurile și deficiențele, înlăturînd orice tendință de prezentare a lucrurilor în culori trandafirii.

In ziua de 5 mai — a spus în încheiere tov. Ștefan Voicu — transmitem salutul nostru fierbinte glorioasei „Pravda“ și întregii prese sovietice, mîndria și avantgarda presei comuniste internaționale, izvorul permanent de învățăminte pentru noi, ziariștii din R.P.R.

Cuvîntarea a fost viu aplaudată și a prilejuit o caldă manifestație a celor prezenți pentru presa sovietică.

Adunări cu prilejul sărbătoririi presei comuniste au mai avut loc și-n alte orașe din țară.

★

Cu prilejul Zilei Presei, la Casa Ziariștilor din București a avut loc miercuri seara o întîlnire între ziariștii romîni și ziariștii sovietici.

La întîlnire au participat corespondenții presei sovietice, membri ai colegiului redacțional și colaboratori ai ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!“ redactori ai ziarelor și revistelor din Capitală, scriitori, redactori ai gazetelor marilor întreprinderi, studenți ai Facultății de Ziaristică, corespondenți voluntari.

La cererea ziariștilor romîni, ziariștii sovietici au vorbit despre gloriosul drum de luptă al ziarului „Pravda“, organul C.C. al P.C.U.S. din a cărui experiență și exemplu se inspiră presa comunistă din întreaga lume.

Intîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Cei prezenți au asistat apoi la un program artistic interpretat de artiști dramatici și lirici din Capitală.

(Agerpres)

Ștefan Ireș

INSCRIPȚIE LA O FOTOGRAFIE

Ce albă-i frînghia, punînd
inele, inele în salba!
Grumazul e negru și frînt
Simbolic, frînghia e albă.

Contrast de efect și deplin —
așa l-a dorit acea turmă,
și simțul estetic cel fin
a fost mulțumit pîn-la urmă,
Iar spiritul practic, yanchea,
e unic pe-ntinderea lumii:
doi oameni să spînzuri, e greu
de capătu-aceleeași funii....

Copacul înalt și vînjos,
bogat în frunzișul lui, simte
cum seva-i se scurge în jos
pierdută de azi înainte,
cum creanga de chin și blestem
usucă pe toate, amară,
și crengile tinere gem,
și-ncepe copacul să moară.

Dar fie un vînt — uragan
să-i smulgă milioane de frunze
ducîndu-le peste ocean
și peste păduri nepătrunse,
ca fiece frunză — mesaj
în lumea întreagă să poarte
povestea acestui linșaj,
spunînd despre viață și moarte:

Voi, cei care acum împliniți
ani douăze-ș-patru de viață,
și rîdeți, pe cînd, fericiți,
vă urcă prietenii pe brațe,

Și voi, mlădioșii la sport,
cu mușchii ce joacă sub piele
cînd, fără-a trăda un efort,
ușor vă-nălțați la inele,

și voi, care faceți pe plac
iubitei, sărind-o prea bine
spre crengile mari de liliac
ce ies peste garduri vecine,

voi toți — nu-i uitați pe cei doi!
Priviți bine chipul în care
doi tineri, întocmai ca voi,
stau fără pămînt sub picioare.

Și cadă blestem uriaș
pe compătimirea deșartă,
pe cei care-n luptă sînt lași,
pe cei care uită și iartă!

O declarație a lui Paul Robeson

NEW YORK 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Paul Robeson a făcut următoarea declarație pentru presă:

„Diferiți comentatori ai ziarelor și posturilor de radio, precum și diferite reviste răspîndesc o calomnie fantastică afirmînd că Paul Robeson „și-ar fi schimbat concepțiile“.

Ei bine, mincinoșii vor continua să spună minciuni și oricît de trist ar fi trebuie să recunoaștem faptul de netăgăduit că în prezent furnizorii americani întrec întreaga lume în ceea ce privește fabricarea și răspîndirea a fel de fel de minciuni, inclusiv, cum am văzut deunăzi la Washington, fotografii falsificate.

Aș vrea să fac următoarea declarație pentru presă: întregul sens al vieții mele și al activității mele este devotamentul față de convingerile mele. Ca și în trecut, în prezent îmi consacru neabătut și în întregime toate forțele luptei pentru pace și democrație în întreaga lume, pentru eliberarea negrilor și a popoarelor coloniale, pentru prietenia cu popoarele Uniunii Sovietice, Chinei noi și țărilor de democrație populară din Europa. Interesele maselor populare din toate țările — iată principiul după care mă călăuzesc și știu că nu există forță pe pămînt care m-ar putea sili să-l trădez.

Acelora care declară în public că mi-am schimbat concepțiile le pot spune următoarele: Iată pînă la ce stupiditate se poate ajunge. Oare astăzi, cînd Dulles amenință în fiecare minut să arunce bomba cu hidrogen și să atragă asupra capetelor noastre o contralovitură similară, lupta pentru pace are o însemnătate mai mică? Este oare de conceput ca Paul Robeson — laureat al Premiului Internațional Stalin pentru pace — să-și înceteze vreodată lupta pentru cauza sfîntă a păcii?

Pot eu, unul din cei trei oameni cărora li s-au decernat în 1950 titlul de „Apărător al libertății africane“ să închid ochii în 1954 la faptul că în Kenya continuă asasinarea fraților mei? Iar aici, în America, oare discriminarea rasială este deja moartă și înmormîntată?

Congresul a adoptat oare vreo lege care să interzică linșajul și vreo lege cu privire la angajarea la muncă în condiții de echitate? Oare au fost satisfăcute revendicările poporului meu cu privire la egalitatea economică, politică și socială? Dacă nu, atunci ce motiv există ca Paul Robeson, care și-a consacrat întreaga sa viață luptei pentru aceste scopuri, să-și schimbe în prezent concepțiile?

Fiecare zi aduce doar noi dovezi că marea cauză a păcii și eliberării popoarelor, care m-a legat indisolubil de majoritatea oamenilor, este invincibilă. In întreaga Asie sentința împotriva imperialismului a și fost rostită, iar în curînd Africa și celelalte popoare coloniale, care încearcă în prezent să scuture lanțurile în care sînt încătușate, se vor ridica în întreaga măreție a libertății.

Și se pare că și aci, în țara noastră, acela care vrea să se angajeze „în mod independent“ într-un nou război mondial, nu poate conta pe sprijinul poporului american, cît despre celelalte popoare ele au și spus „Nu“.

Să-mi schimb concepțiile? O, domnilor reprezentanți ai presei, mai bine v-ați schimba dumneavoastră concepțiile, deoarece ceea ce constituie crezul meu a și început să prindă viață“.

Documentar

Vietnamul în luptă

Conferința de la Geneva va discuta problema indochineză. In legătură cu aceasta publicăm un documentar care înfățișează lupta de eliberare națională a poporului vietnamez.

De aproape un secol popoarele Indochinei suferă asuprirea colonială. Atrași de nenumăratele bogății naturale ale Indochinei, încă în anul 1858 colonialiștii francezi sprijiniți de trupe spaniole ocupă Vietnamul central. 1)

Proprietarii marilor societăți franceze cară peste ocean, în Franța și alte țări capitaliste, cauciucul, cositorul, orezul, lemnul și celelalte bogății ale Indochinei. De pe urma exploatării nemiloase a resurselor naturale și a băștinașilor, în majoritatea lor sclavi pe întinsele latifundii franceze, capitaliștii francezi realizează profituri fabuloase. Așa apare „Banca Indochinei“ indochineză numai cu numele dar în fapt, trezorierul marilor monopoluri franceze.

In această perioadă de timp în care Franța a desăvîrșit procesul de transformare a Indochinei într-o colonie franceză, popoarele Indochinei au fost lipsite de cele mai elementare drepturi umane, reduse la rolul de sclavi, exploatate în mod sîngeros și silite să trăiască în cea mai neagră mizerie. Totuși istoria asupririi coloniale franceze este străbătută de manifestările de revoltă ale popoarelor indochineze care desfășoară cu curaj lupta de eliberare națională împotriva colonialiștilor străini.

★

Spre sfîrșitul anului 1940 imperialiștii japonezi, parteneri ai alianței fasciste Berlin-Roma-Tokio, ocupă treptat Indochina cu consimțămîntul colonialiștilor francezi.

Dar la 23 septembrie ziua în care imperialiștii japonezi pun piciorul pe pămîntul Indochinei, izbucnește revolta împotriva noilor ocupanți. La 23 septembrie 1940, populația din provincia Lang Son din Vietnam s-a ridicat cu arma în mînă împotriva imperialiștilor japonezi. Pentru înăbușirea mișcării de rezistență, ocupanții japonezi și colonialiștii francezi își dau mîna. Manifestîndu-se ca slugi ale ocupanților japonezi, colonialiștii francezi pun la dispoziția japonezilor un regiment pentru a înăbuși mișcarea populară de partizani vietnamezi.

Cu toate că această revoltă populară a fost înăbușită de către colonialiștii francezi și ocupanții japonezi după 2 luni de lupte crîncene, patrioții vietnamezi au continuat rezistența lor împotriva imperialiștilor francezi și japonezi și grupurile lor s-au transformat în unități regulate ale Armatei Populare de Eliberare.

Revolte populare izbucneau în numeroase provincii din Vietnamul de sud, iar provinciile Mytha, Bac Lien, Sie Trang au fost eliberate de Armata Populară, instituindu-se puterea populară.

La 19 mai 1941 se constituie Vietminul, Uniunea de luptă pentru independența Vietnamului, prin unirea tuturor partidelor, grupurilor și organizațiilor care iau parte la lupta împotriva ocupanților japonezi. Sufletul acestei organizații patriotice care își propusese ca prim scop eliberarea Indochinei de sub dominația Japoniei imperialiste și Franței colonialiste era Partidul Muncii din Indochina. Fruntașul luptei poporului vietnamez, Ho Și Min a fost ales președinte al Vietminului. Incă din primele zile ale constituirii lui, Vietminul organizează și lărgește unitățile de partizani în vederea extinderii luptei armate împotriva ocupației japoneze.

Odată cu ultimile lovituri nimicitoare pe care Armata Sovietică le dădea Japoniei imperialiste și capitularea ei, s-a pus capăt și dominației japoneze în Vietnam. In numele întregului popor vietnamez, din provinciile eliberate și din cele care se mai aflau sub ocupația japoneză, președintele Ho Și Min, proclamă la 2 septembrie 1945 independența Vietnamului, crearea Republicii Democrate Vietnam și formarea unui guvern popular.

★

Proclamarea noului stat vietnamez care s-a născut în lupta antiimperialistă a provocat furia guvernanților reacționari de la Paris.

La 25 septembrie 1945 trupe franceze și engleze debarcă la Saigon (Vietnamul de sud) și înlătură pe reprezentanții guvernului popular al lui Ho Și Min.

Pentru a înăbuși puterea populară care se consolidase în Vietnamul de nord, guvernanții de la Paris cheamă în sprijinul lor bandele gomindaniste ale lui Cian Cai-și chipurile pentru „a dezarma trupele japoneze în retragere“.

In ciuda piedicilor existente, la 6 ianuarie 1946, au loc alegeri pentru Adunarea Națională a Vietnamului. Pentru prima oară în istoria Vietnamului alegerile se desfășoară pe baza votului egal, direct și secret. Peste 90% din alegători au luat parte la alegeri. Vietminul a obținut o strălucită victorie avînd 230 de locuri din cele 300 ale Adunării Naționale.

Guvernanții Franței nu vroiau să se împace de loc cu gîndul că era colonialismului a apus în Indochina și că Republica Democrată Vietnam este o realitate vie, născută în focul luptei anticolonialiste a maselor largi ale poporului vietnamez. Din ordinul colonialiștilor francezi, provocările împotriva tinerei republici continuă.

In această situație președintele Ho Și Min cere reglementarea raporturilor R. D. Vietnam cu Franța, arătînd că guvernul său vrea să colaboreze pe bază de egalitate în drepturi. După cîteva luni de tratative guvernul R. D. Vietnam și al Franței au semnat la 6 martie 1946 un acord preliminar la Hanoi. Acordul prevedea că guvernul francez recunoaște R. D. Vietnam ca un „stat liber“ cu propriul său guvern, parlament, armată, finanțe etc. Ambele părți au căzut de acord să continue tratativele privitoare la problema relațiilor diplomatice dintre Vietnam și celelalte țări, viitorul statut al Indochinei și interesele economice și culturale ale Franței în Vietnam.

Dar acordul preliminar semnat la Hanoi a fost violat de către francezi chiar în ziua următoare semnării sale.

La 12 martie comisarul francez din Vietnamul de sud Cocedille, a declarat fățiș că acordul preliminar nu se aplică decît „Vietnamului de sud“. De pe atunci încă s-a putut observa că guvernanții francezi pregătesc în spatele recunoașterii tinerei republici, un complot criminal.

Pentru a se ajunge, totuși, pe calea tratativelor, la soluționarea problemei indochineze, o delegație a R. D. Vietnam pleacă în luna iulie 1946 la Paris. Peste cîteva zile are loc la Fontainebleau o conferință pentru stabilirea detaliilor acordului preliminar semnat la 6 martie 1946. Dînd dovadă de rea credință reprezentanții guvernului Franței sabotează lucrările conferinței de la Fontainebleau. Aceasta a arătat încă odată că colonialiștii francezi nu vroiau să recunoască independența R. D. Vietnam și că doreau să restabilească vechiul statut de colonie franceză a Vietnamului.

In noiembrie 1946, flota franceză bombardează în mod sălbatec portul vietnamez Haifong, iar trupele franceze ocupă orașul Langson, îndepărtînd puterea populară. In seara zilei de 18 decembrie statul major al corpului expediționar francez a trimis un ultimatum guvernului vietnamez cerînd dezarmarea armatei și predarea puterii. In fața acestui act de banditism internațional, de nesocotire a tratatului încheiat între R. D. Vietnam și Franța, guvernul vietnamez alege calea rezistenței armate. Războiul de eliberare națională a poporului vietnamez împotriva colonialiștilor francezi a început la 19 decembrie 1946. In cîteva zile flacăra războiului de eliberare a cuprins întreg Vietnamul. Pentru eliberarea țării de sub jugul colonial, guvernul popular a trecut la pregătirea temeinică a condițiilor pentru dobîndirea victoriei. Astfel, în munți și în pădurile virgine a luat naștere o industrie națională care să aprovizioneze cu armament și muniții unitățile armatei populare în continuă creștere.

Succese importante au fost obținute și în domeniul refacerii și dezvoltării agriculturii. Pînă la revoluția populară, 11.000.000 de țărani vietnamezi (din numărul total de 18.000.000) nu aveau pămînt. In republică a fost înfăptuită reforma agrară. Pămînturile colonialiștilor francezi și ale feudalilor locali au fost împărțite țăranilor. Ca urmare a acestui fapt suprafețele cultivate cu orez și bumbac s-au mărit considerabil. In țară se desfășoară o largă construcție de sisteme de irigație moderne, mai bine de 650.000 de hectare de pămînt fertil sînt asigurate cu apă.

La începutul războiului deslănțuit împotriva poporului vietnamez, generalii francezi susțineau că peste trei luni Vietnamul va fi recucerit. Or, după cum se știe, au trecut nu trei luni ci ani, și totuși trupele franceze, sprijinite în mod activ și aprovizionate cu „generozitate“ de Statele Unite, nu numai că nu au „recucerit“ Vietnamul, ci au încetat de a mai fi stăpîne pe situație și în celelalte două țări din peninsula indochineză — Patet-Lao și Khmer.

Armata Populară Vietnameză, care s-a călit în focul luptelor, obține zi de zi noi victorii, aplicînd lovituri puternice agresorilor francezi. In 1950, unitățile Armatei Populare au preluat definitiv inițiativa eliberînd peste 100.000 de kilometri pătrați în Vietnamul de Nord și apropiindu-se de orașul Hanoi. Continuînd ofensiva, Armata Populară a reușit în cursul anului 1951 să fracționeze forțele colonialiștilor în patru grupe izolate. Primul, în regiunea deltei Fluviului Roșu, al doilea în regiunea Vietnamului de nord-vest unde colonialiștii francezi nu mai dețin decît fortăreața Dien Bien Fu, al treilea în Vietnamul central și în sfîrșit al patrulea grup în Vietnamul de Sud unde, în afara provinciei Saigon, francezii nu controlează decît cîteva porturi maritime. In momentul de față forțele populare vietnameze controlează cea mai mare parte a teritoriului țării. Succese importante au obținut în lupta lor și patrioții din Patet Lao și Khmer. Este bine cunoscută panica pe care a produs-o în anul trecut înaintarea vertiginoasă a forțelor populare laoțiene. Acestea controlează numeroase regiuni ale țării.

Infrînți pe toate fronturile, colonialiștii francezi recurg la acte disperate. Ei aruncă în acțiuni aventuriste armate întregi care sînt decimate de unitățile Armatei Populare. Turbînd de furie, ei trec la represiuni sălbatice împotriva populației pașnice lipsită de apărare. Imperialiștii americani se amestecă de ani de zile în războiul din Vietnam. Ei trimit colonialiștilor francezi armament, întrețin în Indochina misiuni militare, care conduc de fapt operațiunile militare. La adăpostul acestora, americanii pun mîna pe întreprinderile și bogățiile economice ale Indochinei. Trusturile americane iau din ce în ce mai mult locul societăților franceze în Indochina. După încheierea armistițiului în Coreea, cercurile agresive din S.U.A. vor să folosească Vietnamul ca o bază de agresiune împotriva Uniunii Sovietice și Chinei și de aceea îndeamnă pe guvernanții francezi să continuie războiul.

Cu tot ajutorul american, colonialiștii francezi suferă pierderi tot mai mari. La 19 decembrie, într-un ordin de zi dat publicității cu prilejul celei de a noua aniversări a creării Armatei Populare Vietnameze, generalul Nguyen Giap, comandantul suprem al Armatei Populare Vietnameze, a anunțat că peste 300.000 de soldați inamici au fost scoși din luptă în cursul celor șapte ani ai războiului împotriva agresiunii colonialiștilor.

Diplomația S.U.A. încearcă să intimideze Republica Democrată Vietnam prin „acțiuni unite“, adică prin extinderea războiului din Indochina după exemplul aventurii americane în Coreea. Eșecul unor asemenea încercări este inevitabil, deoarece lupta dusă de popoarele din Vietnam, Patet Lao și Khmer pentru eliberarea lor națională, este o luptă dreaptă. Ea se bucură de simpatie în rîndurile oamenilor cinstiți care condamnă barbaria sistemului colonial.

Dîndu-și seama de marea forță a ideii mișcării de eliberare națională, imperialiștii americani încearcă să se erijeze în partizani ai acordării independenței popoarelor din Indochina.

Este însă suficient să vedem pe cine contează cercurile guvernante americane în Indochina pentru a înțelege intențiile lor. Iată cine sînt protejații americanilor: împăratul Bao Dai din Vietnam, regele Sisavang Vong din Patet Lao și regele Norodom Sianuk din Khmer. Marionetele americane din Indochina sînt urîte de popor pentru că politica lor este profund antipopulară, pentru că interesele pe care ei le slujesc sînt altele decît cele ale popoarelor lor.

Pe aceste marionete încearcă să le prezinte colonialiștii francezi și cercurile guvernante americane drept reprezentanții „legali“ ai popoarelor Indochinei. Faptul că puterile occidentale și mai ales Franța au fost silite să accepte participarea reprezentanților R. D. Vietnam la discutarea problemei indochineze în cadrul conferinței de la Geneva, arată însă că ele nu mai pot trece cu vederea — așa cum ar dori să o facă — existența statului vietnamez ca o realitate vie în Asia. Politica „de pe poziții de forță“ pe care S.U.A. a promovat-o în problema indochineză s-a soldat cu un eșec evident. Această politică a întîmpinat proteste viguroase nu numai în Europa occidentală ci chiar și în S.U.A. Prin participarea sa la conferința de la Geneva, delegația R. D. Vietnam va contribui la soluționarea pașnică a problemei indochineze, fapt pe care-l doresc oamenii iubitori de pace din lumea întreagă.

Dorința de pace a guvernului vietnamez este atît de evidentă încît pînă și comentatorul agenției France Presse a fost nevoit să constate că la conferința de la Geneva „guvernul lui Ho Și Min se va folosi de toate împrejurările posibile la conferință pentru a-și afirma voința de a se ajunge la o reglementare. Totul permite să se creadă că această voință este cu atît mai reală cu cît coincide cu înseși interesele Vietminului, pacea oferindu-i o mai mare certitudine de victorie rapidă și totală“.

Problema restabilirii păcii în Indochina poate fi rezolvată nu pe calea continuării războiului colonial fără sorți de izbîndă, ci pe calea unui acord care să corespundă principiilor libertății și independenței naționale a popoarelor Indochinei.

H. IOANID

1) Indochina este compusă din trei state: Vietnam, Patet Lao și Khmer. Colonialiștii francezi au dat statului Khmer numele de Cambodge iar statului Patet Lao numele de Laos.

Se accentuează izolarea adepţilor „politicii de forţă“

De la trimisul special al ziarelor „Scînteia“ şi „Scînteia tineretului“

GENEVA 5 (prin telefon).

Cele două zile de întrerupere a şedinţelor plenare ale conferinţei de la Geneva, dau prilejul unor vii comentarii în cercurile ziaristice. Azi dimineaţă numeroşi ziarişti umpleau holul Casei Presei, dornici să afle lucruri noi în legătură cu problemele în discuţie. In jurul tablei de afişaj, unde se anunţă ultimele ştiri, grupuri compacte de ziarişti discută despre evenimentele survenite între timp şi care prevăd pentru zilele următoare o creştere a activităţii diplomatice.

In ultimele 48 de ore, în centrul atenţiei ziariştilor aflaţi aci s-au situat importantele declaraţii făcute în şedinţa din 3 mai, de ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir, şi de ministrul afacerilor externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai.

O impresie profundă a produs demascarea făcută de Nam Ir cu argumente şi dovezi de netăgăduit a caracterului antipopular al regimului lisînmanist. Reprezentantul Coreei democrat-populare a dat o ripostă hotărîtă ifoselor belicoase ale delegatului lisînmanist Bion Ion Te.

Mulţi ziarişti occidentali remarcă în mod deosebit propunerile făcute de Ciu En-lai pentru reglementarea problemei prizonierilor de război coreeni şi chinezi reţinuţi cu forţa de autorităţile S.U.A. şi lisînmaniste. Corespondentul agenţiei „France Presse“, Jean Allary, a subliniat că „ministrul de externe al Chinei, Ciu En-lai, a făcut propuneri precise pentru rezolvarea neînţelegerilor în ceea ce priveşte prizonierii de război din Coreea. Planul ministrului de externe chinez pentru reglementarea chestiunii prizonierilor de război chinezi şi nord-coreeni care nu au fost repatriaţi, are un aspect interesant“ — recunoaşte agenţia. In genere, aci se subliniază aportul pe care Republica Populară Chineză, care a ocupat în arena internaţională locul de mare putere, îl aduce la cauza reglementării paşnice a problemelor conferinţei.

In acelaşi timp, la Geneva continuă pregătirile în vederea începerii dezbaterilor în problema indochineză. Cu mult interes a fost întîmpinată ştirea sosirii la conferinţă a delegaţiei R.D. Vietnam în frunte cu Fam Van Dong, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Democrate Vietnam. Este remarcabil că majoritatea ziariştilor occidentali recunoaşte marea însemnătate a participării R. D. Vietnam la discuţiile în problema indochineză. Acest lucru este privit ca o dovadă a faptului că vremea cînd se putea hotărî soarta popoarelor fără participarea lor rămîne tot mai mult de domeniul trecutului.

Presa franceză de toate nuanţele sosită la Geneva azi dimineaţă oglindeşte cît de puternică este dorinţa poporului francez de a se ajunge la încetarea focului în Indochina ca un prim pas pe calea reglementării problemei indochineze. Numeroase ziare pariziene cer categoric lui Bidault să adopte o atitudine corespunzătoare intereselor Franţei.

Dorinţa poporului francez de a se pune capăt războiului din Vietnam s-a făcut simţită şi în Adunarea Naţională franceză, ale cărei dezbateri au reînceput zilele trecute. După ce a depus eforturi disperate pentru a împiedica o dezbatere în problema indochineză, eforturi care nu au fost încununate de succes, primul ministru al Franţei a fost nevoit să ceară un vot de încredere, care va avea loc mîine. Ziarele franceze arată că alături de deputaţii comunişti, cei mai mulţi deputaţi socialişti şi radicali, cer să se pună capăt vărsării inutile de sînge francez într-un război lipsit de orice perspective pentru Franţa. Presa franceză de azi dimineaţă apreciază că dezbaterile din Adunarea Naţională franceză s-au desfăşurat sub semnul „bruscei urcări a febrei“. Ziarul „Le Parisien Libéré“ arată că „majoritatea este mai divizată ca niciodată“, şi că în realitate divergenţele sînt „mai profunde“ decît în aparenţă. Ziarul „Franc Tireur“ prevede că „şedinţa de mîine (în care se va dezbate votul de încredere cerut de Laniel — N.R.) va fi o şedinţă furtunoasă“.

Pe măsură ce la Geneva se realizeaza unele acorduri preliminare cum este acordul cu privire la componenţa conferintei cu privire la problema indochineză, delegaţia S.U.A., care s-a situat de mult, încă înainte de deschiderea conferinţei pe o aşa zisă „poziţie de forţă“, apare tot mai izolată.

Numeroase ziare şi agenţii de presă subliniază faptul că între S.U.A. şi principalii săi parteneri s-au manifestat în săptămîna trecută serioase divergenţe, atît în legătură cu problema coreeană cît şi în ceea ce priveşte problema participării la o aşa numită „acţiune comună“ iniţiată de S.U.A. în vederea extinderii războiului din Indochina.

Ziarul „Combat“ scrie că dl. Dulles „sosise la Geneva cu un splendid plan de extindere a războiului din Asia, sprijinit pe biblie, pe de o parte, pe bomba atomică pe de altă parte, şi instalat pe dolari“, pentru care fapt, cu ocazia înapoierii în S.U.A., ziarul îi urează un călduros „adio şi nu la revedere“.

Comentatorii de presă scot în evidenţă poziţia atît de diferită faţă de cea a Statelor Unite pe care o adoptă în legătură cu Asia, Marea Britanie. Intr-un editorial publicat de ziarul francez „Le Monde“ se arată că astăzi, între cele două formule propuse: 1) Asia pentru asiatici şi 2) Asia pentru americani, Londra se orientează spre prima, sperînd să-şi joace rolul. Aceasta este una din cele mai limpezi consecinţe — scrie ziarul — ale eşecului îngrozitor suferit săptămîna trecută de faimoasa „poziţie de conducere“ americană.

Chiar şi presa americană, recunoaşte că politica lui Dulles, nu a dat rezultatele scontate, ci dimpotrivă, a dus la zdruncinarea aşa zisei „unităţi atlantice“. Ziarul american „Daily News“ scrie: „Politica noastră externă începînd încă cu planul Marshall, a fost determinată de dorinţa noastră de a ne asigura aliaţi. Se pare acum că noi nu avem aliaţi. Noi i-am pierdut pe toţi în urma unei serii de conferinţe, în cursul cărora poziţia noastră a fost treptat conturată“.

Toate acestea au făcut ca, aşa după cum arată corespondentul de la Washington al agenţiei „France Presse“, în cercurile politice din capitala S.U.A. să devină evidente semnele unei derute. „Comentatorii de la Washington — scrie corespondentul agenţiei „France Presse“ — declară că conferinţa de la Geneva reprezintă un mare dezastru pentru diplomaţia americană; unii merg atît de departe încît afirmă că secretarul Departamentului de Stat va demisiona. Acest lucru este însă dezminţit categoric de cercurile oficiale“.

Cercurile agresive în frunte cu cele din S.U.A., care au suferit de pe acum o înfrîngere la conferinţa de la Geneva, nu renunţă însă la uneltirile lor. Şi acest lucru apare evident din declaraţiile făcute în ultimele zile de unii campioni ai politicii de pe „poziţii de forţă“. Astfel, la 28 aprilie, Sikes, membru al Camerei Reprezentanţilor din S.U.A., şi-a permis să facă propunerea ca „S.U.A. să pună la dispoziţia Franţei bombe atomice americane pentru a fi folosite în Indochina, spre a nu fi nevoie să se trimită acolo trupe americane“. Asemenea declaraţii canibalice sînt cu atît mai periculoase cu cît ele fac parte integrantă din faimosul „război rece“ care constituie acum, ca şi în trecut, fondul principal al politicii externe a S.U.A. Un alt adept furibund al politicii agresive americane, senatorul Knowland, liderul majorităţii republicane din senat a declarat luni seara că este gata să ducă lupta în Congres, pentru aprobarea oricărei cereri a preşedintelui Eisenhower de a se trimite trupe americane în Indochina.

In legătură cu aceasta, în cercurile corespondenţilor de presă se vorbeşte că diplomaţia americană încearcă o nouă manevră şi anume exercitarea unor puternice presiuni asupra partenerilor occidentali ai S.U.A., astfel încît aceştia să adopte întru totul poziţia Departamentului de Stat american. Metodele folosite în acest scop sînt variate. S-a remarcat, de pildă, că purtătorul de cuvînt al delegaţiei americane n-a mai prididit cu laude la adresa acelor delegaţi occidentali care s-au situat pe poziţiile politicii lui Dulles. In acelaşi timp, la Geneva s-a aflat că preşedintele Eisenhower a trimis un mesaj delegaţiei americane, cerîndu-i să exercite presiuni asupra guvernelor englez şi francez pentru ca acestea să se ralieze atitudinii americane. Intr-un articol publicat de ziarul „Combat“, mesajul lui Eisenhower este interpretat ca o încercare menită „să rectifice interpretarea dată recentei sale declaraţii asupra unui modus vivendi dezirabil în Asia“.

Toate acestea arată limpede că adepţii politicii „de pe poziţii de forţă“ nu renunţă la acţiunile lor agresive şi tocmai de aceea popoarele urmăresc cu vigilenţă crescîndă dezbaterile conferinţei de la Geneva.

C. RADUCANU

Produsele industriale ale R. P. Ungare se bucură de un deosebit succes peste hotare

Expoziţiile industriale ale R. P. Ungare care s-au deschis în ultimul an în multe ţări ale lumii s-au bucurat de un deosebit succes.

Astfel expoziţiile produselor industriale maghiare deschise în 1953 la Leipzig, Viena, Stockholm, Milano, Frankfurt, Izmir, Djakarta, Şanhai, Kanton etc au fost vizitate de mai multe sute de mii de oameni. Prima expoziţie a produselor industriale maghiare din anul acesta s-a deschis, nu de mult în capitala Egiptului, la Cairo. Expoziţia a fost organizată pe o insulă a Nilului, la „Orient Palace“, şi s-a bucurat de un deosebit succes.

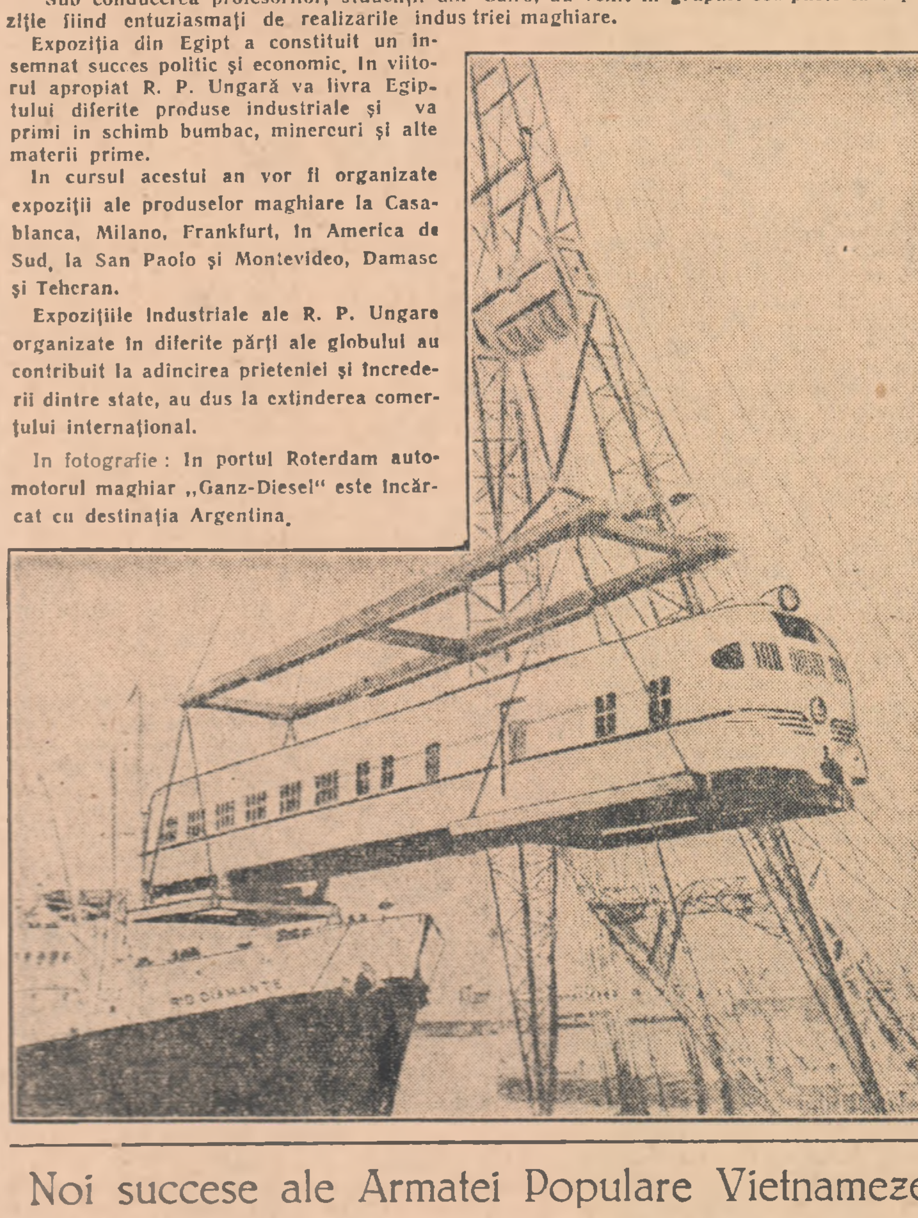
Mii de vizitatori au privit cu atenţie tractoarele sau combainele de fabricaţie maghiară, machetele hidrocentralelor sau noul tip de autobuz maghiar „Ikarus“.

Sub conducerea profesorilor, studenţii din Cairo, au venit în grupuri compacte la expoziţie fiind entuziasmaţi de realizarile industriei maghiare.

Expoziţia din Egipt a constituit un însemnat succes politic şi economic. In viitorul apropiat R. P. Ungară va livra Egiptului diferite produse industriale şi va primi în schimb bumbac, minereuri şi alte materii prime.

In cursul acestui an vor fi organizate expoziţii ale produselor maghiare la Casablanca, Milano, Frankfurt, în America de Sud, la San Paolo şi Montevideo, Damasc şi Teheran.

Expoziţiile industriale ale R. P. Ungare organizate în diferite părţi ale globului au contribuit la adîncirea prieteniei şi încrederii dintre state, au dus la extinderea comerţului internaţional.

In fotografie: In portul Roterdam automotorul maghiar „Ganz-Diesel“ este încărcat cu destinaţia Argentina.

In cinstea celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia

KIEV 5 (Agerpres). — TASS transmite:

In cinstea remarcabilei date istorice — cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia, Prezidiul Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene a hotărît să convoace pentru data de 22 mai 1954 la Kiev cea de a 5-a sesiune jubiliară, a Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Ucrainene.

Consfătuirea unională a activului lucrătorilor din transportul feroviar al U. R. S. S.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 mai s-a deschis în marele Palat al Kremlinului din Moscova consfătuirea unională a activului lucrătorilor din transportul feroviar al U.R.S.S. La consfătuire participă 2.200 de persoane — reprezentanţi ai tuturor ramurilor economiei feroviare, inovatori ai transportului, oameni de ştiinţă, ingineri, activişti sindicali.

Raportul cu privire la bilanţul activităţii căilor ferate pe anul 1953 şi la măsurile pentru dezvoltarea continuă a transporturilor a fost prezentat de Boris Bescev, ministrul căilor de comunicaţii.

Au urmat discuţiile la raport, în cadrul cărora au luat cuvîntul şefi de linii, depouri, staţii de cale ferată, conducători ai întreprinderilor de transport şi inovatori în producţie. La lucrările conferinţei participă L. M. Kaganovici, prim vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. M. Şvernic, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

Conferinţa va dura cîteva zile.

In Finlanda continuă criza de guvern

HELSINKI 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Tratativele în legătură cu formarea guvernului, desfăşurate în cursul zilei de 4 mai nu au dus la nici un rezultat. După cum s-a mai anunţat, membrii partidului de coaliţie au condiţionat participarea lor la guvern de acordarea a două portofolii ministeriale. Prin intermediul lui Toerngren, fracţiunea din Seim a partidului de coaliţie a propus fracţiunii Uniunii agrare să cedeze un portofoliu ministerial partidului de coaliţie. Agrarienii au răspuns însă printr-un refuz. Atunci partidul de coaliţie a declarat că nu va participa la guvern.

Aşa dar, încercarea de a se forma guvernul din reprezentanţi ai celor cinci partide (Uniunea agrară, partidul social-democrat, partidul de coaliţie, partidul popular suedez şi partidul popular din Finlanda) a dat greş.

In prezent se duc tratative în vederea formării unui guvern alcătuit din reprezentanţii a patru partide, adică fără participarea partidului de coaliţie.

Ştiri sportive

La 4 mai s-a disputat cea de a 20-a partidă a meciului pentru campionatul mondial de şah dintre M. Botvinik şi V. Smîslov.

Avînd negrele, Smîslov a ales apărarea indiană veche.

Pînă la mutarea 9-a jocul s-a desfăşurat la fel ca în cea de a 16-a partidă a meciului. In continuare, Smîslov a reuşit printr-o manevră ingenioasă să înainteze cu un pion pe aripa regelui, slăbind poziţia pieselor albe. Botvinik a fost obligat să treacă la apărare. In poziţia albului s-au ivit o serie de puncte vulnerabile. A urmat o îndelungată luptă de manevre, astfel că pînă la mutarea 33 nu s-a schimbat pe tablă nici o figură. Intărind metodic presiunea asupra poziţiei adverse, Smîslov şi-a plasat piesele sale pe poziţii active.

Către sfîrşitul partidei cei doi parteneri au intrat într-o acută criză de timp. Printr-o apărare foarte dîrză şi precisă, Botvinik a reuşit să respingă atacurile periculoase ale lui Smîslov. Partida s-a întrerupt într-o situaţie foarte complicată cu egalitate materială. Smîslov are un uşor avantaj poziţional. Partida s-a întrerupt, Botvinik dînd mutarea în plic.

★

WROCLAW 5 (Agerpres). —

Pe distanţa Stalinogrod—Wroclaw (173 km.) s-a disputat ieri etapa 4-a a „Cursei Păcii“ Varşovia-Berlin-Praga.

Victoria în această etapă a fost repurtată de ciclistul cehoslovac Ruzicka. El a parcurs distanţa în timpul de 4h29'39" fiind urmat în ordine la diferenţe de secunde de purtătorul tricoului galben, Wilczewski (R. P. Polonă), W. Klabinski (R. P. Polonă), Pedersen (Danemarca), Ruvet (Belgia), Malveev (URSS) şi alţii.

Apelul Comitetului Central al Frontului Unit Democrat Patriotic Coreean

PHENIAN 5 (Agerpres). — TASS transmite:

A fost dat publicităţii apelul către poporul coreean adoptat de Comitetul Central al Frontului Unit Democrat Patriotic Coreean în şedinţa sa, care a avut loc la 2 mai la Phenian. In apel se spune că conferinţa de la Geneva chemată să obţină reglementarea paşnică a problemelor actuale privind Asia şi îndeosebi a problemei coreene, stîrneşte un interes uriaş şi dă speranţă întregului popor coreean şi popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume. Reglementarea paşnică a problemei coreene, se spune în apel, este cea mai mare dorinţă a poporului coreean. In rezolvarea acestei probleme sînt profund interesate şi popoarele iubitoare de pace din întreaga lume. In ziua a doua a lucrărilor conferinţei de la Geneva, ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir, care este şeful delegaţiei R.P.D. Coreene, exprimînd voinţa întregului popor coreean, a prezentat o propunere concretă cu privire la unificarea paşnică a patriei noastre. Comitetul Central al Frontului Unit Democrat Patriotic Coreean sprijină în întregime şi aprobă cu înflăcărare această propunere.

Respingînd în întregime propunerea justă a părţii noastre, care urmăreşte unificarea paşnică a Coreei, se spune în continuare în apel, Dulles şi reprezentantul Coreei de sud la conferinţa de la Geneva obiectează cu încăpăţînare împotriva retragerii din Coreea a trupelor americane şi împotriva organizării unor alegeri libere. Ei se împotrivesc acestui lucru deoarece fără paza baionetelor trupelor americane, guvernul marionetă al lui Li Sîn Man, izolat cu totul de popor, nu ar putea exista nici o zi; deoarece în acest caz nu vor putea fi realizate planurile cercurilor guvernante din S.U.A. care încearcă să extindă asupra Coreei de nord regimul antipopular poliţist şi terorist instaurat în Coreea de sud şi nu se va putea transforma întreaga Coree într-o colonie a imperialiştilor americani şi într-un cap de pod pentru un nou război.

In apel se subliniază că Republica Populară Chineză a fost nevoită să participe la războiul coreean în scopul autoapărării. In cursul tratativelor de armistiţiu, precum şi după încheierea armistiţiului, guvernul Republicii Populare Chineze a insistat în repetate rînduri pentru retragerea simultană din Coreea a tuturor trupelor străine. Toate faptele amintite mai sus, se subliniază în apel, arată limpede că imperialiştii americani şi clica lisînmanistă neagă însemnătatea pozitivă a conferinţei de la Geneva şi tind spre agravarea şi mai mare a încordării internaţionale şi spre zădărnicirea rezolvării paşnice a problemei coreene.

Pentru realizarea unificării paşnice a Coreei pe o bază democratică şi în conformitate cu voinţa liber exprimată a poporului coreean, se spune în apel, considerăm necesară retragerea simultană a tuturor trupelor străine din Coreea. De aceea, Comitetul Central al Frontului Unit Democrat Patriotic Coreean consideră ca fiind cea mai echitabilă şi unica justă, propunerea delegaţiei guvernamentale a R.P.D. Coreene la conferinţa de la Geneva, în care se spune că în decurs de şase luni trupele străine trebuie să fie retrase din Coreea. Comitetul Central al Frontului Unit Democrat Patriotic Coreean consideră ca fiind cea mai rezonabilă, oportună şi practică propunerea delegaţiei R.P.D. Coreene la conferinţa de la Geneva cu privire la instituirea unei comisii pe întreaga Coree formată din reprezentanţi ai Coreei de sud şi de nord în vederea pregătirii unor alegeri libere generale în Coreea de nord şi de sud fără nici un amestec din afară. Lucrul cel mai necesar şi urgent este ca acest comitet să ia măsuri în vederea stabilirii legăturilor economice şi culturale între R.P.D. Coreeană şi Coreea de sud, adică în vederea stabilirii şi dezvoltării relaţiilor comerciale, financiare, de plăţi, de transport şi de frontieră, pentru crearea condiţiilor în vederea deplasării populaţiei, a legăturilor poştale şi a schimbului cultural şi ştiinţific. In încheiere, apelul cheamă pe toţi membrii partidelor patriotice şi organizaţiilor obşteşti, toate persoanele şi pe toţi reprezentanţii vieţii publice care nutresc sentimente patriotice, să ceară cu tărie ca conferinţa de la Geneva să adopte propunerea delegaţiei guvernamentale a R.P.D. Coreene drept bază a tratativelor cu privire la rezolvarea problemei coreene şi a realizării acestei propuneri, să demaşte şi să zădărnicească manevrele adversarilor reglementării paşnice a problemei coreene la conferinţa de la Geneva.

Noi succese ale Armatei Populare Vietnameze

PEKIN 5 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite:

Agenţia Vietnameză de Informaţii anunţă că în urma cîştigurilor de teren realizate în ziua de 1 Mai, unităţi ale Armatei Populare Vietnameze se află în prezent la 500 m. distanţă de cartierul general francez de la Dien Bien Fu.

Francezii mai deţin o porţiune de teren cu o lungime de 1.700 m. de la est la vest, şi de 1.300 m. de la nord la sud. Amplasamentul artileriei franceze se află în imediata apropiere a liniilor forţelor populare.

In prezent frontul ocupat de francezi la Muongthanh — principalul centru de rezistenţă de la Dien Bien Fu, se restrînge din zi în zi.

Două posturi franceze de la vest şi nord de aerodromul central de la Muongthanh au fost distruse de Armata Populară Vietnameză. In urma acestor victorii forţele populare controlează două treimi din aerodrom. In cursul luptelor din ziua de 1 Mai au fost scoase din luptă şase companii inamice, majoritate paraşutişti.

In aceeaşi zi, în subsectorul sudic de la Dien Bien Fu, care a şi fost tăiat de sectorul central Muongthanh, forţele populare au atacat şi cucerit un post francez şi au incendiat un depozit de proiectile de artilerie. Toate contraatacurile francezilor pentru a reocupa poziţiile pierdute au fost respinse, francezii suferind pierderi grele.

★

HANOI 5 (Agerpres). — Paralel cu înaintarea victorioasă a forţelor populare vietnameze în regiunea fortăreţei Dien Bien Fu, activitatea unităţilor populare pe celelalte fronturi de luptă se intensifică pe zi ce trece. La 4 mai unităţile populare vietnameze au aruncat în aer un tren francez pe calea ferată Hanoi-Haiphong, La o depărtare de 45 km. est de Hanoi.

„Primul lucru care trebuie obţinut este încetarea focului în Indochina“

Declaraţia premierului Indiei Nehru

MADRAS 5 (Agerpres). — In cursul escalei pe care a făcut-o la Madras venind de la conferinţa de la Colombo a prim-miniştrilor ţărilor din Asia de sud-est, premierul Indiei, Nehru, a declarat că această conferinţă a constituit fără îndoială un eveniment deosebit de important.

In afară de importanţa sa istorică, a adăugat primul ministru indian, conferinţa a subliniat faptul că hotărîrile privitoare la problemele Asiei nu ar trebui luate de alte puteri fără ca ţările asiatice să fie consultate. Conferinţa de la Colombo, a spus Nehru, nu a fost convocată cu scopul de a rivaliza cu cea de la Geneva, ci pentru a găsi un răspuns la problemele discutate la această conferinţă.

Nehru a subliniat apoi că dintre problemele care frămîntă Asia, cea a războiului din Indochina este una din cele mai arzătoare. „Este limpede, a afirmat în legătură cu aceasta primul ministru indian, că primul lucru care trebuie obţinut este încetarea focului în Indochina“.

Referindu-se la chestiunea posesiunilor franceze de pe teritoriul indian, Nehru a declarat că ea urmează să fie examinată în cadrul unei conferinţe franco-indiene, care va avea loc în curînd.

Manifestaţie studenţească în Brazilia

MONTEVIDEO 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul brazilian „Imprensa Popular“ relatează că la Rio de Janeiro a avut loc zilele trecute tradiţionala demonstraţie anuală a studenţilor la care au participat aproximativ 5.000 de persoane. Studenţii au protestat împotriva politicii preşedintelui Vargas, împotriva subordonării Braziliei faţă de imperialismul american, împotriva scumpirii vieţii şi a teroarei.

Tineretul francez se pronunţă împotriva acordurilor militariste

PARIS 5 (Agerpres). —

Răspunzînd apelului lansat de organizatorii conferinţei tinerilor din Europa împotriva acordurilor de la Bonn şi Paris 13 conducători ai unor organizaţii franceze de tineret au dat publicităţii o declaraţie în care aprobă în întregime scopurile urmărite de această conferinţă.

„Conştienţi de primejdia pe care proiectul comunităţii defensive europene o reprezintă pentru tineretul francez, se spune în declaraţie, chemăm pe toţi tinerii din Franţa să se pronunţe împotriva acordurilor militariste şi a ratificării tratatului armatei europene. Chemăm de asemenea pe toţi reprezentanţii tineretului francez să participe la conferinţa de la Berlin care va avea loc la 17 şi 18 mai şi unde tinerii din diferite ţări se vor întruni pentru a studia împreună posibilitatea de a construi o Europă paşnică“.

Printre primii semnatari ai acestei declaraţii se numără Claude Henry, din partea Comitetelor universitare de luptă împotriva comunităţii defensive europene, Chaffard şi Boucher, din partea Tineretului universitar creştin, Jean Ellen, din partea Uniunii tinerilor republicani francezi, Jacques Viteux, din partea Mişcării catolice pentru pace etc.

Scurte ştiri

● La şedinţa din 4 mai a secretarilor comisiei militare de armistiţiu, partea coreeano-chineză a protestat pe lîngă partea americană împotriva a nouă cazuri de violare a spaţiului aerian săvîrşite de avioane militare americane, care au zburat între 16 şi 29 aprilie deasupra zonei controlate de partea coreeano-chineză. Americanii continuă să încalce acordul de armistiţiu, în ciuda repetatelor proteste ale părţii coreeano-chineze.

● Agenţia France Presse anunţă că generalul american Van Fleet şi ministrul adjunct al apărării al S.U.A. Wilfred McNeil au sosit la 4 mai la Tokio, de unde vor pleca apoi către Seul.

Scopul călătoriei lor este de a grăbi crearea unui bloc agresiv al ţărilor din Asia de sud-est şi zona vestică a Pacificului şi de a pune la punct amănuntele planului de remilitarizare a Japoniei şi de sporire a potenţialului militar al marionetelor americane din Coreea de sud şi Taiwan.

● Un comunicat dat publicităţii marţi seara de preşedinţia consiliului de miniştri al Greciei, face următorul bilanţ al victimelor şi distrugerilor materiale provocate de puternicul cutremur care a avut loc la 30 aprilie în regiunile Thesalia şi Ftiotida: 25 morţi, 157 răniţi, 2.046 clădiri distruse, 4.659 locuinţe avariate.

● Agenţia „Agencia Latina de Noticias“ anunţă că la 3 mai a sosit la Rio de Janeiro, Obdulio Barthe, lider al Partidului Comunist din Paraguay. El a părăsit Paraguayul şi pleacă în Guatemala unde va rămîne ca emigrant politic.

Tot mai mulţi deputaţi din Adunarea Naţională franceză îşi manifestă nemulţumirea faţă de politica guvernamentală

PARIS 5 (Agerpres). —

După cum s-a mai anunţat, după o vacanţă parlamentară de trei săptămîni, Adunarea Naţională franceză şi-a reînceput marţi lucrările.

Corespondenţii de presă relatează că încă din prima zi a dezbaterilor, nemulţumirea manifestată de majoritatea deputaţilor faţă de politica guvernamentală în ce priveşte problema la ordinea zilei — Indochina — a îmbrăcat o formă deosebit de gravă. Corespondentul agenţiei Reuter scrie că Adunarea Naţională, reîntoarsă din vacanţă, şi-a început imediat activitatea adoptînd hotărîri care primejduiesc existenţa guvernului Laniel.

Laniel, preşedintele Consiliului de Miniştri, căutînd să tergiverseze această problemă de cea mai mare importanţă, a anunţat că guvernul a hotărît să amîne discuţiile pînă după terminarea conferinţei de la Geneva. Toţi deputaţii care au luat cuvîntul în şedinţa din 4 mai au criticat însă cu asprime cele anunţate de Laniel. Gilbert de Chambrun (din partea Uniunii Republicanilor progresişti) a avertizat împotriva amestecului american în Indochina, care, după părerea lui, este solicitat de unii membri ai guvernului. „Ţara cere încetarea războiului, a spus el, şi încheierea unei păci onorabile. Ţara cere să nu se nesocotească posibilitatea oferită Franţei de conferinţa de la Geneva“. El a citat exemplul Marii Britanii, care a refuzat să trimită trupe în Indochina. Deputaţii care au urmat la tribună — Laurent Cassanova (comunist), André Denis (fost membru al partidului catolic M.R.P.), Louis Vallon (fost gaullist) şi Jacques Bardoux (partidul ţărănesc-independent), au arătat necesitatea încetării ostilităţilor din Indochina şi a soluţionării conflictului pe cale paşnică.

La rîndul său, Edouard Daladier, deputat radical, a cerut fixarea unei date cît mai apropiate pentru discutarea problemei Indochinei, „pentru a salva ceea ce a mai rămas din corpul nostru expediţionar“.

A luat apoi cuvîntul Laniel. In numele guvernului, care şi-a început declaraţia încercînd să dezmintă ştirile tot mai persistente care circulă în legătură cu divergenţele existente între guvern şi comandamentul trupelor franceze în Indochina. El a căutat, de asemenea să justifice repetatele cereri adresate guvernului Statelor Unite în vederea sporirii ajutorului militar acordat pentru continuarea războiului din Indochina, fapt care a provocat o deosebită nelinişte şi indignare în rîndurile parlamentarilor francezi. Laniel a declarat că guvernul său nu intenţionează să negocieze pacea în Indochina decît în condiţiile impuse de el. El a repetat vechile acuzaţii neîntemeiate împotriva R. P. Chineze în legătură cu sprijinul pe care acesta l-ar acorda, chipurile, armatei populare vietnameze.

Discursul preşedintelui Consiliului de Miniştri a fost întrerupt în nenumărate rînduri de strigătele: „Incetaţi ostilităţile! Incetaţi ostilităţile!“

Protestele majorităţii covîrşitoare a deputaţilor şi o rezoluţie adoptată cu 25 voturi pentru, 2 contra şi 5 abţineri de către grupul parlamentar radical, care amintea preşedintelui Laniel că înainte de vacanţa parlamentară făgăduise că la 14 mai va fi discutată problema Indochinei, au silit guvernul să convoace de urgenţă o şedinţă extraordinară a Consiliului de Miniştri. La reluarea lucrărilor Adunării Naţionale Laniel a anunţat că datorită opoziţiei întîmpinate, guvernul consideră că trebuie să pună joi Adunării Naţionale chestiunea de încredere.

Intreaga presă franceză de miercuri dimineaţa comentează pe larg desfăşurarea primei zi a dezbaterilor în Adunarea Naţională. Cuvintele „agitaţie“, „febră politică“, „încordare“, „ajunul unei crize guvernamentale“ revin în mod stăruitor în corespondenţele parlamentare ale ziarelor şi agenţiilor de presă occidentale, care consideră că divergenţele sînt extrem de grave, ele cuprinzînd nu numai partidele din opoziţie, ci şi puternice fracţiuni ale coaliţiei guvernamentale.

Intrevederea dintre Dulles şi Scelba

ROMA 5 (Agerpres). — După cum s-a anunţat, secretarul de stat american, Foster Dulles, în drum spre Statele Unite, s-a oprit la Milano unde a avut o întrevedere cu Mario Scelba şi Athilio Piccioni, primul ministru şi ministrul de externe al Italiei.

Potrivit agenţiei Asociated Press, în urma acestei întrevederi Scelba „va căuta să grăbească ratificarea tratatului privitor la comunitatea defensivă europeană“.

Ziarele italiene relatează că tot în acest scop Scelba a încercat să obţină sprijinul monarhiştilor şi al grupurilor de extremă dreaptă. Sosirea lui Dulles în Italia a fost precedată şi de o intensă activitate a ambasadoarei S.U.A. la Roma, Booth Luce.

Agenţia oficioasă A.N.S.A. relatează că Dulles şi Scelba au luat în discuţie şi problema pactului militar balcanic. In legătură cu aceasta ziarul „Avanti“ scria recent că în cazul cînd împotrivirea hotărîtă a Franţei va duce la lichidarea definitivă a C.D.E.-ului, guvernul american ar dori cel puţin ca Italia să adere la pactul militar greco-turco-iugoslav, considerat de cercurile conducătoare americane drept un „surogat eficace“ al „comunităţii defensive europene“.

In ce priveşte situaţia internă din Italia, agenţiile de presă spun că Scelba a ţinut să „asigure“ pe Dulles că guvernul va depune toate eforturile şi va lua toate măsurile cerute de americani pentru a contracara forţa crescîndă a Partidului Comunist Italian.

Referindu-se la situaţia economică a Italiei, după cum transmit agenţiile de presă occidentale Scelba a afirmat că şomajul şi sărăcia în care se zbate populaţia Italiei s-ar datora „suprapopulaţiei“. El a insistat ca guvernul american să sporească cota de emigrare a italienilor în S.U.A. la 60.000 persoane pe an.

In ceea ce priveşte lucrările conferinţei de la Geneva, Dulles a fost, după cum remarcă agenţia France Presse, foarte „precaut“ în pronosticurile sale.

Spectacole

Joi 6 mai 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Macul roşu; **Naţional „I. L. Caragiale“** (sala Studio): Nunta lui Krecinschi; **Naţional „I. L. Caragiale“** (sala Comedia): Matei Millo; **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti:** Vinovaţi fără vină; **Municipal:** Lumina de la Ulmi; **Tineretului:** Neisprăvitul (ora 15), Un flăcău din oraşul nostru (seara); **Studioul actorului de film „C. Nottara“:** Iaşii în Carnaval; **Armatei** (B-dul Magheru): Jucătorii de cărţi şi Căsătoria; **Armatei** (13 septembrie): Ion Vodă cel Cumplit; **Ansamblul de Estradă:** ...Şi Ilie face sport (ora 16), Fără mănuşi (seara).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Povestea micului cocoşat; **Republica, Bucureşti:** Maeştrii baletului rus; **Infrăţirea între popoare:** Agentul secret; **Elena Pavel:** Soldatul de oţel; **Lumina:** Consiliul zeilor; **Victoria:** Sub vechea monarhie, Ceferiştii; **Gh. Doja:** Republica Populară Romînă, Cîntecul preeriei; **Al. Popov:** Nunta cu zestre, Ceferiştii; **Cultural:** Lupta pentru viaţă; **Unirea:** Balada Siberiei; **Vergu:** Cînd trandafirul înfloreşte; **C. David:** Corăbiile atacă fortăreţele (seria II-a); **Al. Sahia:** Magazin de stat; **Flacăra:** Anii tinereţii; **T. Vladimirescu:** Pumnul de fier; **Arta:** Prin India; **Mioriţa:** Schubert; **Moşilor:** Suspine pe stradă; **23 August, 1 Mai, M. Eminescu:** Un pichet în munţi; **Donca Simo:** Boier cu orice preţ; **Ilie Pintilie:** Apărătorii patriei; **Popular:** O scrisoare pierdută; **Volga:** Nu-i pace sub măslini; **8 Mai:** Marite; **Libertăţii:** Kelo şi Kole, Ceferiştii; **N. Bălcescu:** Răpirea; **Rahova:** Aventură la castel; **Olga Bancic:** Femeia are cuvîntul; **M. Gorki:** Filme pentru cei mici (matineu), L. N. Tolstoi, Meciul de fotbal U.R.S.S.—R.P.R., Ursuleţul face sport (după amiază).

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAŢIA Bucureşti Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“ — Piaţa Scînteii